

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

ปีที่ 7 ฉบับที่ 49
ปีการศึกษา 2520
8 เมษายน 2521
ราคา 75 สตางค์

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

แผนกประชาสัมพันธ์เปิดรับสมัครสมาชิกข่าวรามคำแหงประจำปีการศึกษา 2521

เนื่องจากการเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกข่าวรามคำแหงประจำปีการศึกษา 2520 จะสิ้นสุดลงในปีที่ 52 แผนกประชาสัมพันธ์ จึงขอเชิญชวนนักศึกษาที่ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกข่าวรามคำแหง ประจำปี 2521 ติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่แผนกประชาสัมพันธ์ ตึกอธิการบดีหลังเก่า(AD 2) ชั้น 2 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ทุกวันเว้นวันอาทิตย์ในเวลาราชการ หรือติดต่อขอทราบระเบียบการได้ที่นายทองอยู่ ศรีตระกูล ผู้จัดการข่าวรามคำแหง มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 24

แผนกประชาสัมพันธ์

การแข่งขันโบว์ลิ่งกาชาด ม.ร. 2521

มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการแข่งขันโบว์ลิ่งกาชาด เพื่อนำรายได้สมทบทุนสงเคราะห์คนไทย ณ สตรีโบว์ล เพชรบุรีตัดใหม่ เมื่อวันที่ 1 เมษายน นี้ มีทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 52 ทีม การแข่งขันเริ่มเมื่อเวลา 10.55 น. ปรากฏผลการแข่งขันดังนี้

ชนะเลิศทีมชาย ได้แก่ ทีมกระทิงแดง ที่ 2 ทีมสีพระยาที่ 3 ทีมโรมาเฟอริตซิ่ง

ชนะเลิศทีมหญิง ได้แก่ ทีมฟ้าประทาน ที่ 2 ทีมวิทยาศาสตร์ ที่ 3 ทีมชมภูงาช้าง

ผู้ชนะเลิศเกมเดี่ยวสูงสุดชาย ได้แก่ ประวิทย์ วรรณสารเมธา ทำคะแนนได้ 242 คะแนน

ผู้ชนะเลิศเกมเดี่ยวสูงสุดหญิง ได้แก่ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ ทำคะแนนได้ 184 คะแนน

รางวัลคะแนนรวมส่วนบุคคล 4 เกมสูงสุด ชายชนะเลิศที่ 1 ฝ่ายชาย ได้แก่ ประวิทย์ วรรณสารเมธา จากทีมกระทิงแดง ได้ 802 คะแนน

รางวัลคะแนนรวมส่วนบุคคล 4 เกมสูงสุด หญิงชนะเลิศที่ 1 ฝ่ายหญิง ได้แก่ พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ จากทีมชมภูงาช้าง ได้ 627 คะแนน

การแข่งขันสิ้นสุดลงเมื่อเวลา 14.45 น. หลังจากนั้นศาสตราจารย์กำธร พันธุลาภ อธิการบดี เป็นผู้มอบถ้วยและรางวัลให้แก่ผู้ชนะ รายได้จากการแข่งขันครั้งนี้ประมาณ 52,000 บาท ซึ่งทางมหาวิทยาลัยจะมอบให้กับสภากาชาดไทย

ข่าวโดย

นางสาว กายงมา บุญญารักษ์

ทุนการศึกษามูลนิธิมัสกาดิ

เนื่องด้วยมูลนิธิมัสกาดิมีความประสงค์จะให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จำนวน 3 ทุน ๆ ละ 1,000 บาท

คุณสมบัติ

1. เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป
2. ความประพฤติดี ผลการเรียนดี
3. ขาดแคลนทุนทรัพย์

รายละเอียดเกี่ยวกับหลักฐานประกอบใบสมัคร และยื่นงานนักศึกษาชั้น 3 ตึกสำนักงานอธิการบดี ตั้งแต่วันที่ 3-25 เมษายน 2521

นายสุพจน์ สมรรถไธ

สรุปตารางสอบไล่วิชากฎหมายภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2520

พฤษภาคม 2521	วิชาที่สอบเช้า	วิชาที่สอบบ่าย
เสาร์ 13	LA 221, LA 414, LA 460	LA 105, LA 409
อาทิตย์ 14	LA 106, LA 230, LA 313, LA 350, LA 457, LA 466	LA 203, LA 304
จันทร์ 15	LA 305, LA 352, LA 354, LA 405, LA 438	LA 206, LA 310, LA 404
อังคาร 16	LA 104, LA 233, LA 332	LA 222, LA 331, LA 407
พุธ 17	LA 130, LA 253, LA 254, LA 307, LA 353, LA 403	LA 204, LA 322
พฤหัสบดี 18	LA 122, LA 210, LA 303, LA 333, LA 433, LA 437, LA 453	LA 205, LA 306, LA 406
ศุกร์ 19	LA 121, LA 214, LA 251, LA 252, LA 335, LA 410, LA 446, LA 462	LA 208, LA 309, LA 434
เสาร์ 20	LA 334, LA 436, LA 455	LA 213, LA 308, LA 408, LA 451, LA 459
อาทิตย์ 21	LA 103, LA 207, LA 413	LA 209, LA 321

นายสุพจน์ สมรรถไธ

การขอจบหลักสูตรของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์

นักศึกษานิติศาสตร์ที่มีผลการศึกษาจบหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต ในภาค 2 ปีการศึกษา 2520 โปรดทราบให้นักศึกษาปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ให้มาติดต่อที่แผนกทะเบียนและสถิติ
2. นำหลักฐานมาแสดงดังนี้
 - 2.1 บัตรประจำตัวนักศึกษา
 - 2.2 ใบเสร็จรับเงินค่าภาคเรียนที่จะจบกับภาคเรียนก่อนภาคเรียนที่จบรวม 2 ปี
 - 2.3 ใบแสดงว่าได้ยื่น มร. 31 กับ มร. 32 แล้ว

ส่งสลิปประกาศให้ติดต่อที่แผนกทะเบียนและสถิติ หรืออ่านรายละเอียดจากหนังสือคู่มือนักศึกษาของแผนกทะเบียนและสถิติ

แผนกทะเบียนและสถิติ

ข่าวจากคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะจัดนิทรรศการ "โครงการกิจกรรมทางวิชาการ" ศึกษาาระบบนครยุติธรรม ปีการศึกษา 2520 ระหว่างวันที่ 10-14 เมษายน พ.ศ. 2521 เวลา 8.30-15.00 น. ณ บริเวณลานพุ่ม

นายอำนาจ ขมบริศา

ตำราออกใหม่ในรอบสัปดาห์

เลขที่พิมพ์ 20340 รหัส AC 203 ชื่อวิชา บัญชีบริหาร ชื่อผู้แต่ง อาจารย์อุไร, อาจารย์ประทุมวรรณ ราคา 50 บาท ค่าส่ง 7 บาท

เลขที่พิมพ์ 20457 รหัส AC 401 ชื่อวิชา เฉลยแบบฝึกหัด AC 401 ชื่อผู้แต่ง อาจารย์บุษยา, อาจารย์วิไลวรรณ ราคา 7 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20509 รหัส AC 409 ชื่อวิชา โจทย์แบบฝึกหัด AC 409 ชื่อผู้แต่ง พ.ศ.รัช สันติดี ราคา 15 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20530 รหัส CH 103 ชื่อวิชา เคมีพื้นฐาน ชื่อผู้แต่ง ผศ.สมรวิดี พักผลงาม ราคา 13 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20386 รหัส BC 212 ชื่อวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาค 2 ชื่อผู้แต่ง อาจารย์อัสสัมภินพงศ์ ฉัตรวราคม ราคา 23 บาท ค่าส่ง 5 บาท

เลขที่พิมพ์ 20508 รหัส ED 403 ชื่อวิชา การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ชื่อผู้แต่ง รศ.ดร.อภิรตย์ ณ นคร ราคา 33 บาท ค่าส่ง 5 บาท

เลขที่พิมพ์ 20432 รหัส GE 323 ชื่อวิชา ทฤษฎีเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐาน ชื่อผู้แต่ง อาจารย์ฉัตรชัย พงศ์ประยูร ราคา 8 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20484 รหัส LA 354 ชื่อวิชา หลักวิชาชีพนักกฎหมาย ชื่อผู้แต่ง อาจารย์เฉลิม สถิตย์ทอง ราคา 11 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20203 รหัส MA 111 ชื่อวิชา แคลคูลัสและเรขาคณิตวิเคราะห์ ชุด 5 ชื่อผู้แต่ง ผศ.ศุภยง โดประเสริฐ ราคา 3 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20470 รหัส MB 307 ชื่อวิชา การคลังรัฐบาล ชื่อผู้แต่ง ผศ.เอนก เขียวถาวร และคณะ ราคา 41 บาท ค่าส่ง 7 บาท

เลขที่พิมพ์ 20474 รหัส MB 406 ชื่อวิชา คำบรรยาย MB 406 ชื่อผู้แต่ง อาจารย์วิไลวรรณ ทองประยูร ราคา 24 บาท ค่าส่ง 5 บาท

เลขที่พิมพ์ 20488 รหัส MR 414 ชื่อวิชา การทดสอบเพื่อการแนะแนว ชื่อผู้แต่ง อาจารย์รุจิร ภูสวระ ราคา 13 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20536 รหัส PC 104 ชื่อวิชา จิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้ ชื่อผู้แต่ง อาจารย์ศิริพันธ์ เพชรทองคำ ราคา 12 บาท ค่าส่ง 4 บาท

เลขที่พิมพ์ 20411 รหัส PE 361 ชื่อวิชา Lawn Tennis ชื่อผู้แต่ง อาจารย์สุเมธ แก้วแพรก ราคา 8 บาท ค่าส่ง 4 บาท

อ่านต่อหน้า 8

ทุนการศึกษามูลนิธิเตชะไพบูลย์

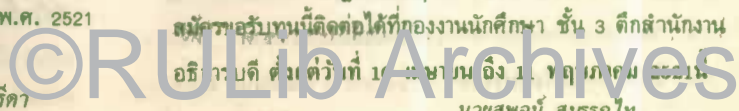
มูลนิธิเตชะไพบูลย์ มีความประสงค์จะให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป ซึ่งยังไม่เคยรับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จำนวน 4 ทุน ๆ ละ 3,000 บาท ในปีการศึกษา 2521

คุณสมบัติ

1. เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 35 หน่วยกิต ผลการเรียนดี
2. ความประพฤติเรียบร้อย ขยันหมั่นเพียร
3. ความเป็นอยู่ในครอบครัวสมควรได้รับการช่วยเหลือ

สำหรับหลักฐานต่าง ๆ ตลอดจนรายละเอียด และยื่นใบสมัครพร้อมหนังสือติดต่อได้ที่กองงานนักศึกษา ชั้น 3 ตึกสำนักงานอธิการบดี ตึกตัวที่ 1 เมษายน ถึง 1 พฤษภาคม 2521

นายสุพจน์ สมรรถไธ

งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ

อาจารย์ เสาวนีย์ ทรงสุนทร

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์

งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติในประเทศไทย ได้จัดให้มีขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1-7 เมษายน พ.ศ. 2515 ณ บริเวณสังคีตศาลา โรงละครแห่งชาติ และหอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้มีต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับปี พ.ศ. 2521 งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติจะมีที่ เวทีลีลาศลุมพินีสถาน ในระหว่างวันที่ 9-16 เมษายน

งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติมีประวัติความเป็นมาดังนี้คือ เมื่อองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2515 เป็นปีหนังสือสากล หรือปีหนังสือระหว่างชาติ ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า International Book Year 1972 และได้เชิญชวนขอให้ประเทศสมาชิกช่วยกันจัดงานฉลองขึ้น แล้วประเทศไทยก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการแห่งชาติเพื่อจัดงานปีหนังสือระหว่างชาติ 2515" โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ พิจารณาจัดงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประกาศปีหนังสือสากลคือ เน้นถึงบทบาทของหนังสือต่อสังคม คุณค่าอันยิ่งใหญ่ของห้องสมุด และการผลิตหนังสือ และงานแปลที่ไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่เยาวชนและสังคม

เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ของปีหนังสือสากลแล้ว องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้วางแนวการจัดกิจกรรมสำหรับประเทศสมาชิก สรุปได้ 4 ข้อด้วยกันคือ

1. สนับสนุนช่วยเหลือการแต่งและแปลหนังสือโดยคำนึงถึงลิขสิทธิ์
2. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายหนังสือ เผยแพร่หนังสือ การพัฒนาห้องสมุดต่าง ๆ
3. ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน
4. ผลิตหนังสือที่ส่งเสริมการศึกษา ความเข้าใจระหว่างชาติและการร่วมมือเพื่อสันติระหว่างประเทศ

คำขวัญปีหนังสือสากลคือ Book for all หนังสือสำหรับทุกคนหมายความว่า พยายามให้มีหนังสือสำหรับผู้อ่านทุกคน ไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย พื้นความรู้และความสามารถในการอ่าน พยายามให้มีหนังสือทุกประเภท ทุกขอบเขตเนื้อหาวิชา การจัดงานปีหนังสือสากล พ.ศ. 2515 ของประเทศไทย ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้คือ

งานแสดงการพิมพ์ครั้งที่ 3 แห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 4-11 กุมภาพันธ์ 2515 ณ อาคารใหม่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว จัดโดยคณะกรรมการจัดงานแสดงการพิมพ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และความชำนาญในวิชาชีพ ยกระดับมาตรฐานการพิมพ์ให้สูงขึ้น และเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนสนใจและเข้าใจในการพิมพ์ยิ่งขึ้น

2. การประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก" จัดโดยสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย ในวันที่ 17-20 กุมภาพันธ์ 2515 มีความมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลและหามาตรการอันถูกต้องและเหมาะสมสำหรับกำหนดแนวทางการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กขึ้น เนื้อในงานปีหนังสือสากล

3. สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ได้รับมอบหมายจาก "คณะกรรมการแห่งชาติจัดงานปีหนังสือระหว่างชาติ" ให้จัดงาน "สัปดาห์หนังสือแห่งชาติ" (Thailand's National Book Week) ขึ้นในวันที่ 1-7 เมษายน 2515 ณ บริเวณโรงละครแห่ง-

ชาติ สังคีตศาลา พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และหอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4. ธนาคารศรีนครจำกัก ได้ทำพิธีเปิดห้องสมุดประชาชนของธนาคารศรีนคร สาขาเพชรบุรีตัดใหม่ เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2515 ห้องสมุดประชาชนแห่งนี้นับเป็นห้องสมุดประชาชนตัวอย่างได้แห่งหนึ่งตามท้องถื่นการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติประสงค์จะให้จัดตั้งขึ้น

5. จังหวัดอื่น ๆ นอกจากกรุงเทพมหานคร ก็ได้ร่วมมือกันจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติขึ้นที่ส่วนภูมิภาคนั้น โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ คล้ายคลึงกับงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติในกรุงเทพฯ

กิจกรรมในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติปีแรกเริ่มด้วยคณะกรรมการได้กรรพูลพระวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ประธานองคมนตรีในขณะนั้น เสด็จมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดงานโดยทรงประกอบพิธีสักการะพุ่มนาคำแหงมหาธาตุทรงประดิษฐ์อักษรไทย อาจารย์เรืออุไร กุศลาสัยและอาจารย์เด่นดวง พุ่มศิริ เป็นผู้อ่านทำนองฉันท์สฤตพิชญารามคำแหง ต่อจากนั้นก็มีการแสดงละครต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของคนทุกวัย เช่น หนังสือในการประกอบอาชีพ หนังสือส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียน มีนิทรรศการหนังสือประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือสำหรับเด็ก หนังสือและวารสารของหน่วยราชการ องค์การและสมาคม การจัดแสดงสิ่งของบางอย่างที่ปรากฏในวรรณคดีไทย เอกสารประวัติศาสตร์ สมุนไพร เครื่องหอม อาหารบางอย่างที่ประชาชนทั่วไปไม่มีโอกาสได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ในด้านที่เกี่ยวกับศิลปกรรมและวัฒนธรรมไทย ก็มี การแสดงละครขับร้องและดนตรี เพราะเป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับหนังสือด้านวรรณคดี มีการแสดงละครบางตอนจากเรื่องต่าง ๆ ในวรรณคดีไทย เช่น จากหนังสือราชวิธีราช สามก๊ก พระอภัยมณี เป็นต้น

มีกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่น่าสนใจมากคือ สำนักพิมพ์และร้านจำหน่ายหนังสือมากมายหลายร้าน ได้มาออกจำหน่ายหนังสือราคาถูกเป็นพิเศษตลอดวัน นอกจากนี้ยังมีกรรพูลเกล้าฯ และฉายภาพยนตร์สำหรับเด็ก แสดงสัปดาห์กลอนสดประกอบการขับร้องบทกลอน รายการอภิปรายในหัวข้อที่น่าสนใจ เช่น อ่านให้เก่ง เป็นต้น

งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติปีต่อมา รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติขึ้น และคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ออกนุกรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติขึ้น เพื่อรับผิดชอบในการจัดงานให้ต่อเนื่องกันเป็นประจำทุกปี ครั้นถึงปี พ.ศ. 2520 คณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติได้หมดสภาพไป เนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาล จึงเป็นเหตุให้การจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติหยุดงักไปด้วย แต่ทว่างานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติยังสามารถดำรงต่อเนื่องไปได้ตามคำเรียกร้องของประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการหนังสือ เพราะสมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือได้มารับช่วงดำเนินงานต่อ และใช้ชื่อว่า งานสัปดาห์หนังสือแทนงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประธานกรรมการจัดงานคือ พล.ต.ต. ม.ล.มานิจ ชุมสาย นายกสมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการจัดงานสัปดาห์หนังสือก็คือ ต้องการให้งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติได้มีต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีโดยไม่ขาดตอน ต้องการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน เผยแพร่หนังสือที่ดี มีคติ ให้ประชาชนได้อ่านอย่างแพร่หลาย และได้รู้หนังสือทุกชนิดอย่างกว้างขวาง กิจกรรมที่จัดในงานนี้ได้แก่ การประกวดหนังสือดีเด่นประจำปี 4 ประเภท ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีต่อเนื่องกันทุกปี หนังสือที่ส่งเข้าประกวดจะต้องเป็นหนังสือที่ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2519 คือ หนังสือประเภทนวนิยาย ประเภทสารคดี ประเภทหนังสือเด็กในชั้นต่าง ๆ และหนังสือประเภทพิมพ์ดีดสวยงาม มีการอภิปรายในหัวข้อที่น่าสนใจ มีรายการนำพบนักเขียน นักวิทยาศาสตร์ รายการดนตรีและการแสดงของโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นิทรรศการรวมหนังสือพระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และกวีร่วมสมัยในรัชกาลของพระองค์ เป็นต้น

สำหรับงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2521 นี้ กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะร่วมมือกับสมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการหนังสือจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปีขึ้น จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อดำเนินการ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน อธิบดีกรมวิชาการ รองประธานคนที่ 1 อธิบดีกรมศิลปากร รองประธานคนที่ 2 พล.ต.ต.ม.มานิจ ชุมสาย ศาสตราจารย์แม่เฒ่า ชาวลิต ผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนสมาคมนักเขียนฯ สมาคมการพิมพ์ฯ สมาคมห้องสมุดฯ ผู้แทนสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ร่วมเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองหอสมุดแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ นอกจากนี้ยังมีคณะอนุกรรมการดำเนินงานเป็นแผนก ๆ เช่น แผนกผู้อำนวยการ พิธีกร และต้อนรับ แผนกบรรยายและอภิปราย แผนกนิทรรศการ แผนกประกวดหนังสือ แผนกวรรณกรรมสาธิต และแผนกจำหน่ายหนังสือ เป็นต้น ในปีนี้คณะกรรมการได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มาทรงเป็นองค์ประธานเปิดงานด้วย

รายการประจำวันสำหรับงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ณ เวทีลีลาศลุมพินีสถาน มีดังต่อไปนี้

9 เมษายน	8.30 น.	ตรวจโรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง บรรเลงด้านนอกเวทีลีลาศ จนถึงเวลาเสด็จ ตรวจบรรเลงเพลงมหาชัยทั้งเวลาเสด็จมาถึงและตอนเสด็จกลับ
	10.00 น.	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เจ้าฟ้ามหาจักรีฯ เสด็จมาถึงทรงจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยและทรงเปิดงาน ทรงแจกรางวัลผู้ชนะการประกวดหนังสือประจำปี เสด็จทอดพระเนตรตามร้านหนังสือและทอดพระเนตรการแสดงละครของกรมศิลปากรเรื่องอิเหนาฉายกริช ตอนแสดงรำดอกไม้และรำกริช
10 เมษายน	9.30 น.	การประชุมใหญ่ของสมาคมผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย
	14.00-17.00	ดนตรีของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11 เมษายน	9.30-12.00	การสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทย
	14.00-17.00 น.	การแสดงของโรงเรียนสมาคมสตรีไทยกับโรงเรียนธำรงวิทย์
12 เมษายน	9.30-12.00 น.	การสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทย
	14.00-17.00 น.	การแสดงของคณะสิทธิชนยุคสุดท้าย
13 เมษายน	9.30-12.00 น.	การทนายปัญหาเกี่ยวกับงานสงกรานต์โดยบริษัทไทยพัฒนาพานิช
	14.00-17.00 น.	การแสดงตำนานสงกรานต์ของลูกเสือชาวบ้านเขตพระโขนง
14 เมษายน	9.30-12.00 น.	การสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทย
	14.00-16.00 น.	ดนตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
	16.00-17.00 น.	การขับขาน จัดโดยรองศาสตราจารย์สุเมธ อ้นบุญและคณะ

แนวทางการส่งเสริมนักภาษาศาสตร์ รุ่นเยาว์

ศ.ดร.ฉัฐวิวัฒน์ ปาณะกุล
คณะมนุษยศาสตร์

การอภิปรายเรื่อง "แนวทางการส่งเสริมนักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์" ณ หอประชุมจงจิตต์ โรงพยาบาลรามารบิต วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2521 ดำเนินการอภิปรายโดย ศ.ดร.สุริยา รัตนกุล ผู้ร่วมอภิปรายทั้ง 4 ท่านได้แก่

- ศ.ดร.ฉัฐวิวัฒน์ ออมประวัตติ
- ศ.ดร.อุดม วโรดมลิขิตดิษฐ์
- ศ.ดร.วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์

ศ.น.พ.พูนพิศ อมาตยกุล
หัวข้อดังกล่าวนี้ ผู้ดำเนินการอภิปรายได้กระจายออกเป็นคำถามที่สำคัญย่อย ๆ ให้ผู้ร่วมอภิปรายช่วยกันตอบและเสริมข้อห่วงใยความเป็นแนวทางการส่งเสริมนักวิจัยทางภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์ แนวทางการส่งเสริมนี้มีทั้งในด้านวัตถุประสงค์และด้านจิตใจ มีทั้งการให้ข้อเท็จจริงบางประการซึ่งไม่ควรมองข้ามไป และข้อมูลบางข้อที่นำไปปฏิบัติได้

หน้าที่ของนักวิจัย

ศ.ดร.ฉัฐวิวัฒน์ ออมประวัตติ ให้ข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของนักวิชาการปัจจุบัน โดยเฉพาะนักวิชาการที่สังกัดหน่วยงานอันมีนโยบายหลัก คือบริการสังคม เป็นต้นว่า งานสาธารณสุข นักวิชาการเหล่านี้ก็จะต้องปรับตัวเป็นนักวิชาการพหุศาสตร์ (multi-disciplinary) ไปโดยปริยาย นั่นคือจะต้องทำหน้าที่รักษาความเป็นเลิศในทางวิชาการแขนงที่ตนเชี่ยวชาญไว้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องปรับสิ่งที่ค้นคว้า วิจัยอยู่ให้สนองและบริการงานสาธารณสุขด้วย โดยเฉพาะในด้านที่จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารในการบริการสาธารณสุขดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า การสื่อสารความเข้าใจกันระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ ระหว่างหมอกับชาวบ้าน พยาบาลตำบลกับชาวเขา ฯลฯ เป็นสิ่งสำคัญ แต่ทว่า การติดต่อสื่อสารนั้นมีไม่เพียงแต่รู้ภาษา พูดภาษาเดียวกันหรือเรื่องเท่านั้น สิ่งที่ควบคู่กันไปด้วยกับการสื่อสาร ได้แก่ วัฒนธรรม คำนิยม ความหมาย ด้วย ซึ่งบางทีสิ่งเหล่านี้ก็แอบแฝงอยู่มองไม่เห็นชัด เราต้องแน่ใจด้วยว่า ผู้พูด-ผู้ฟังที่ดี ผู้ให้-ผู้รับที่ดี หมายถึงสิ่งเดียวกัน อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน ทั้งในแง่ความหมาย วัฒนธรรมและค่านิยมด้วย

หน้าที่ของนักวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ค้นคว้าวิจัยในเรื่องที่สนองความต้องการของสังคมด้วยมิใช่พิจารณาในแง่วิชาการแต่อย่างเดียว
2. เป็นผู้รู้กระบวนการวิธีวิจัย
3. มีความสามารถในการวิเคราะห์
4. วิเคราะห์ข้อมูลและเรียบเรียงเป็นรายงานเสนอด้วยภาษาที่เรียบง่าย อ่านได้รู้เรื่อง
5. ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของตน
6. นำผลงานวิจัยให้เข้าสู่การรับรู้ของประชาชนทั่วไป ชี้ให้มวลชนเห็นประโยชน์ เห็นความจำเป็นที่จะต้องทำงานวิจัยขึ้นนั้นขึ้นมา

ข้อสังเกต

หน้าที่ของนักวิจัยตามความเห็นของ ศ.ดร.ฉัฐวิวัฒน์ ออมประวัตติ ข้อแรกนั้นนับว่าสำคัญ เป็นการปลุกนักวิจัยในเมืองไทยให้รับรู้ข้อเท็จจริงข้อนี้ และผลงานของโครงการศูนย์ภาษาอาเซียนจะร่วมกับฝ่ายพัฒนาและวางแผน มหาวิทยาลัยมหิดลก็เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานอย่างดีของลักษณะนักวิชาการพหุศาสตร์ สำหรับหน้าที่ของนักวิจัยข้อสุดท้าย ยังคงเป็นปัญหาที่ต้องขบกันต่อไป นักวิจัยแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มย่อมประสงค์จะทำหน้าที่นี้ให้สมบูรณ์ด้วยกันทั้งนั้น แต่ติดขัดที่ว่าหากทั้ง

บิณขึ้นคนละทีหรือแต่ละกลุ่มเดี่ยว ๆ คงไม่สามารถพาตัวให้หลุดพ้นกับตักปัญหาข้อสุดท้ายนี้ได้

ปัจจัยส่งเสริมนักวิจัยและการส่งเสริมนักวิจัยรุ่นเยาว์

ศ.ดร.อุดม วโรดมลิขิตดิษฐ์ ได้กล่าวสรุปปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมนักวิจัยและการส่งเสริมนักวิจัยรุ่นเยาว์ ซึ่งปัจจัยและวิธีการเหล่านี้มีทั้งในแง่วัตถุประสงค์และนามธรรม กล่าวคือ

1. การจัดตั้งสถาบันภาษาศาสตร์ต่าง ๆ แต่ละสถาบันควรผลิตผลงานและเน้นผลงานในแง่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะส่งเสริมกันและกัน ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่คนรุ่นเยาว์
2. วิทยาการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้รู้ทั้งหลายควรมีการแบ่งปัน และแลกเปลี่ยนกันระหว่างสถาบัน นอกจากแบ่งปันตัวบุคคลแล้ว ควรแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้กันด้วย แต่ละสถาบันทางภาษาศาสตร์อาจเห็นความสำคัญของบางทฤษฎีที่ตนเชื่อถือได้ แต่ขณะเดียวกันก็ควรเปิดประตูความรู้ให้กว้างไว้ รับความคิดเห็นของสถาบันอื่น ยอมให้นักศึกษาและอาจารย์ของตนรับรู้ทฤษฎีของต่างสถาบันได้ เพื่อให้ผลผลิตคือบัณฑิตของตนสำเร็จออกไปอย่าง "คนกว้าง" ไม่คับแคบทั้งใจและความรู้
3. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ควรจัดหาให้ครบครัน ไม่ควรจำกัดจำเขี่ยงบประมาณด้านนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึก ติดตามวิทยาการใหม่ ๆ ได้ทัน รู้จักใช้เครื่องมือในการค้นคว้าหาเหตุผลมาประกอบผลการค้นคว้าให้เป็นที่ยอมรับได้
4. มีการฝึกฝนที่ชัดเจนผู้เรียนสามารถดำเนินการได้ การจะเป็นนักวิจัยที่ดีต้องมีการฝึกฝน ทั้งฝึกฝนการใช้เครื่องมือและภาคปฏิบัติสนาม
5. มีห้องสมุดภาษาศาสตร์ที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนติดตามผลการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนข้อสรุปทฤษฎีใหม่ๆ ควรสร้างเครือข่ายของห้องสมุดภาษาศาสตร์ เพื่อแลกเปลี่ยนและแบ่งปันตำราซึ่งกันและกัน

การส่งเสริมการวิจัย

1. ผู้ที่เคยทำวิจัยมาแล้วควรเป็นที่เลี้ยงให้แก่ นักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์ ส่งเสริมให้ผู้เริ่มทำได้มีโอกาสเสนอผลงานที่ทำแล้ว ทั้งนี้และทั้งนั้นขึ้นอยู่กับคุณธรรมของพี่เลี้ยงด้วยว่าจะต้องทำหน้าที่ชี้แนะและช่วยทำจริง ไม่ใช่เอาโรคเอาเปรียบเพียงแต่ให้ชื่อร่วมแต่ไม่ลงแรงกายแรงสมองเลย
2. ผู้มีประสบการณ์การทำวิจัยมาแล้ว ควรช่วยมองหาเวทีแสดงผลงานให้แก่ นักวิจัยหน้าใหม่ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เป็นต้นว่า เสนอผลงานวิจัยของเขาในการสัมมนาทางวิชาการ เสนอแนะให้ขอทุนวิจัย สนับสนุนให้ส่งผลงานไปยังสำนักพิมพ์หรือสถาบันที่จัดทวารสารด้านภาษาศาสตร์ในและนอกประเทศ
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งเงินทุน ทั้งขององค์การแห่งรัฐและของต่างประเทศ ชี้แนะว่าจะติดตามข่าวสารเรื่องเงินทุนได้จากสิ่งตีพิมพ์ใด
4. ช่วยกันกระตุ้นให้มีการนำผลการค้นคว้าวิจัยออกไปใช้เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านกำลังใจแก่ผู้ทำ
5. สิ่งจูงใจอื่น ๆ แยกเป็น
 - ก. สถานภาพทางวิชาการ การดำรงตำแหน่ง ศ.ดร. รศ. และศาสตราจารย์ จะต้องแสดงผลงานดีเด่นปรากฏ ดังนั้นนักวิจัยรุ่นเยาว์ควรฝึกทำวิจัยเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อสะสมประสบการณ์ ความชำนาญและความสามารถในการทำวิจัยให้ดียิ่งขึ้น จนสามารถเสนอผลงานที่สมฐานะทางวิชาการที่กำหนดไว้
 - ข. สิ่งตอบแทนในด้านวัตถุ เช่นรายได้ ค่าสมนาคุณ เงินเดือนนักวิจัย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้นักวิจัยบางคนก็ได้รับ บางคนก็ไม่ได้รับ ไม่อาจกล่าวว่าเป็นสิ่งส่งเสริมการวิจัยที่ตายตัวแน่นอนลงไป ปัจจุบันสภาวิจัยแห่งชาติมิได้จ่ายค่าสมมองแก่นักวิจัย ยังมองไม่เห็นความสำคัญ ของแรงสมอง

ข้อสังเกตของผู้เรียบเรียง

การส่งเสริมการวิจัยในเมืองไทยนั้น ข้อหนึ่งที่สำคัญคือ การจัดปัญหาหรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการวิจัย สิ่งที่ไม่เกื้อหนุนกำลังใจของผู้วิจัย การกล่าวเช่นนี้บางท่านอาจแย้งได้ว่า เหตุใดจึงมาพูดในแง่ลบ (negative) เสียเล่า ที่ต้องการกล่าวถึงก็เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ เป็นความจริงที่ปรากฏอยู่และกีดขวางการริเริ่มทำวิจัยของนักวิจัยรุ่นเยาว์ยิ่งนัก สิ่งเหล่านี้ได้แก่ระบบระเบียบราชการที่ยุ่งยากในการเบิกจ่ายเงินงวด การขอเวลาราชการ (ช่วยคุมสอบ เป็นต้น) ไปทำวิจัย ความสับสนในเรื่องระเบียบเหมาจ่าย แม้สภาวิจัยจะอนุญาตให้ใช้ระบบเหมาจ่ายในเรื่องทุนวิจัย แต่บางมหาวิทยาลัยก็ยังยึดติดล่านอยู่ในเรื่องนี้ บางมหาวิทยาลัยก็ก้าวหน้าไปไกลถึงขั้นจ่ายค่าสมนาคุณ-ค่าสมมอง แต่บางแห่งยังไม่รับรู้เรื่องนี้ ทว่าบุคคลที่จะดำเนินงานเรื่องนี้ไม่ได้ และไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นหน้าที่ผู้ใด ฝ่ายไหน

ประสบการณ์การทำวิจัยรุ่นเยาว์

การส่งเสริมให้นักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์ทำวิจัยเพิ่มขึ้นอีกวิธีหนึ่งคือ การนำประสบการณ์ของนักวิจัยรุ่นเยาว์มาเล่าสู่กันฟัง เป็นการเติมไฟ ใสเชื้อ เพิ่มความอยากรู้ใคร่เห็นของผู้สนใจทำวิจัยได้คือ ศ.ดร.วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ ผู้ซึ่งมีประสบการณ์จากการวิจัยสนามในสาขาภาษาศาสตร์มาแล้ว ได้สรุปให้เห็นประโยชน์ที่ผู้วิจัยจะได้รับในเชิงประสบการณ์ว่า

1. การศึกษาภาษาในสภาพแวดล้อมหรือสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ นอกจากผู้ศึกษาจะได้เรียนรู้ภาษา การใช้ภาษาแล้ว ยังได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ฯลฯ อีกด้วย ซึ่งการศึกษาเรื่องเหล่านี้ควบคู่ไปกับภาษาด้วยย่อมทำให้เข้าใจภาษาได้ลึกซึ้งกว่าการศึกษาอยู่ในห้องทำงานห้องสมุด
2. การวิจัยสนามในด้านภาษาศาสตร์ ทำให้ศึกษาภาษาได้ในขอบเขตที่กว้างขวางกว่า เหมาะสมกว่าการเรียกผู้บอกภาษามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมของเรา เพราะจะได้เห็นการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้ศึกษาเกิดความคิดเชื่อมโยง เกิดคำถามมากมาย เนื่องจากได้เห็นได้ฟังการใช้ภาษาที่เป็นจริง
3. ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และรับรู้สิ่งอื่น ๆ ที่น่าสนใจนอกเหนือเรื่องภาษา ได้รับทราบเกี่ยวกับหลักคำสอน คำสำหรับประจำบ้าน เกมสันทนาการ เพลงพื้นบ้าน การเล่นเกมต่าง ๆ หลงเหลืออยู่ให้ศึกษา เป็นต้น
4. ผู้วิจัยได้มองภาษาแตกต่างไปจากเดิม ได้ตระหนักชัดว่าภาษากับสังคมแยกกันไม่ออก ดังนั้นในอนาคต การเขียนตำราทางภาษาศาสตร์จึงไม่ควรเน้นที่ตัวภาษาแต่อย่างเดียว จะต้องคำนึงถึงสังคมของผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ด้วย

ภาษาศาสตร์ประยุกต์ : แขนงใหม่ที่ท้าทายนักวิจัยรุ่นเยาว์

ปัจจุบัน ภาษาศาสตร์เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาต่าง ๆ หลายสาขา ซึ่งรวมเรียกว่า ภาษาศาสตร์ประยุกต์ การแตกแขนงของภาษาศาสตร์ประยุกต์นับวันมีแต่จะเพิ่มพูน เป็นแขนงที่ท้าทายผู้สนใจภาษาให้เข้าร่วมด้วย ศ.ดร.พูนพิศ อมาตยกุล ได้ยกตัวอย่างภาษาศาสตร์ประยุกต์ แขนงที่ภาษาศาสตร์เข้าไปเกี่ยวข้องกับความคิดปกติกของการพูดและการได้ยิน

งานด้านนี้เป็นงานนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และการแพทย์มาสู่ห้องปฏิบัติการจริง ซึ่งมีอะไรต่ออะไรใหม่ ๆ หลากอย่างให้เรียนรู้อยู่ทุกวัน และท้าทายความสามารถในการแก้ปัญหาของผู้สนใจ รางวัลที่ผู้ศึกษาจะได้รับเป็นรางวัลทางจิตใจ (psychic income) มากกว่าจะเป็นรางวัลทางวัตถุ ได้แก่ ความภูมิใจ ความชื่นใจ ที่สามารถแก้ปัญหาหรือช่วยผู้ป่วยผิดปกติทางด้านภาษาพูดหรือการได้ยิน

อวตารปางที่ 11 หรือ สัจจิตราล้างแค้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รื่นฤทัย สัจจพันธ์
คณะมนุษยศาสตร์

ในโอกาสวันหยุดที่ผ่านมา ผู้เขียนได้อ่านวรรณคดีไทยเล่มหนึ่งซึ่งไม่ค่อยได้รับการกล่าวถึงมากเท่าวรรณคดีที่เขียนขึ้นในสมัยเดียวกัน นั่นคือ บทละครเรื่อง อออุท พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก บทละครเรื่องนี้ใช้ตัวละครในมาแต่สมัยอยุธยา นอกเหนือไปจากเรื่องรามเกียรติ์ คาค้างและอิเหนา บทละครเรื่องนี้ยังเป็นที่มาของสำนวนว่า "เทพอุ้มสม" อันเป็นจุดสำคัญของเรื่องที่ทำให้บทละครเรื่องนี้แปลกไปจากวรรณคดีไทยเล่มอื่น ๆ จากการอ่านบทละครเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งทำให้ผู้เขียนได้รับรสแห่งความเพลิดเพลินในเนื้อเรื่อง ซึ่งมีทั้งส่วนที่แตกต่างไปจากวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ ค่อนข้างมาก และส่วนที่คล้ายคลึงกับเรื่องอื่น ๆ ราวกับเป็นโครงเรื่องแบบฉบับ นอกจากความเพลิดเพลินยังได้แง่คิดในการเขียนนิยายสมมติ ทั้งยังเกิดความกังขาในมูลเหตุของเรื่อง จนต้องนำความกังขานั้นไปจำหัวเรื่องไว้ให้ท่านผู้อ่านช่วยขบคิด

เรื่องอออุทนี้มีที่มาจากคัมภีร์วิษณุปุราณะ หนังสือที่เรียกว่า ปุราณะ เป็นวรรณคดีสันสกฤตประเภทหนึ่ง เป็นเรื่องที่ว่าด้วยกำเนิดของโลก การทำลายโลกแล้วสร้างใหม่ การสืบเผ่าพงศ์ของเทพเจ้า กษัตริย์ เป็นต้น บ้างก็ว่าผู้แต่งคือ วยาส แต่ที่จริงไม่ใช่หนังสือที่แต่งโดยคนคนเดียวในช่วงเวลาเดียวกันระยะเวลาในการแต่งไม่แน่นอนเข้าใจว่าจะอยู่ในระหว่างศตวรรษที่ 5 และที่ 6 ก่อนคริสตกาล หนังสือตำนานที่เก่าแก่ที่แต่งด้วยภาษาร้อยกรองปนร้อยแก้ว ยาวถึง 400,000 บท แบ่งเป็น 18 คัมภีร์และยังมีอุปปุราณะอีก 18 คัมภีร์ ถ้าแบ่งตามนิยายจะได้ 3 นิยาย คือ พวกที่นับถือพระศิวะ พวกที่นับถือพระวิษณุ และพวกที่นับถือพระพรหม แต่ละนิยายก็มีหนังสือ 6 เล่ม บันทึกเรื่องเกี่ยวกับเทพเจ้าองค์นั้น ๆ ฉะนั้น วิษณุปุราณะจึงเป็นคัมภีร์เล่มหนึ่งที่บันทึกเรื่องราวของพระวิษณุ เป็นหนังสือที่มีอิทธิพลต่อวรรณคดีอินเดียและไทยอยู่มาก ดังเช่นพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่าเป็นบ่อเกิดที่มาแห่งหนึ่งของรามเกียรติ์ โดยเฉพาะตอนกำเนิดของตัวละครสำคัญ ๆ

ก่อนหน้าจะมีบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง อออุท ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เรามีวรรณคดีเรื่องเดียวกันอีกเล่ม มีเนื้อเรื่องตรงกับวิษณุปุราณะมากกว่าบทละครพระราชนิพนธ์ด้วยซ้ำไป คือ อนิรุทธ์คำฉันท์ ของศรีปราชญ์เข้าใจว่าแต่งในรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทั้งเนื้อเรื่องตลอดจนชื่อคนและสถานที่ในอนิรุทธ์คำฉันท์ กล่าวไว้ถูกต้องตามที่ปรากฏในวิษณุปุราณะอย่างมาก เช่น ชื่อตัวพระเอกคืออนิรุทธ์เหมือนกัน ฉบับบทละครพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 1 เป็นอออุทตัวที่เลี้ยงผู้ว่าครูปให้นางอุษาคู ชื่อ พิจิตรเสนา ในคัมภีร์วิษณุปุราณะเป็นพิจิตรเสนา แต่ในบทละครเรียกชื่อแปลกไปเป็น สุกลักษณ์ นอกจากนี้เนื้อเรื่องของอนิรุทธ์คำฉันท์ และบทละครเรื่องอออุทก็ยิ่งเพี้ยนกันไปบ้าง โดยเฉพาะในตอนท้ายของบทละครมีเรื่องพระอออุทไปคล้องช้างและได้พบนางกิ้งกรังเกิดจิตพิศวาท และได้นางเป็นชายา ในอนิรุทธ์คำฉันท์ของศรีปราชญ์ไม่มีตอนนี้ ผู้เขียนจะไม่บอกกล่าวถึงความผิดเพี้ยนของเนื้อเรื่องในวรรณคดีไทยทั้ง 2 เล่ม ซึ่งมีที่มาจากที่เดียวกันให้ละเอียดไปกว่านี้

เมื่อที่มาของเรื่องอออุทมาจากวิษณุปุราณะ ฉะนั้นวรรณคดีเรื่องนี้จึงต้องมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระนารายณ์ พระนารายณ์เป็นเทพองค์หนึ่งในตรีมูรติ อันประกอบด้วย พระศิวะ พระนารายณ์ พระพรหม และมีหน้าที่ปิดเป่าความเดือดร้อนและพิทักษ์โลกให้พ้นภัย บทบาทของพระนารายณ์ส่วนใหญ่คือ การอวตารลงมาเพื่อปราบอธรรม ดังเช่น อวตารลงมาเป็นพระรามในเรื่องราวรามเกียรติ์ อวตารลงมาเป็นพระกฤษณะ ในเรื่องมหา

ภารตะ เป็นต้น ซึ่งทั้งสองครั้งเป็นปางอวตาร 2 ใน 10 ปางที่เป็นที่รู้จักกันดี (อานปางอวตารอื่น ๆ เพิ่มเติมได้ใน อธิติบารายณ์สิบปาง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว) ปางอวตารของพระนารายณ์กล่าวไว้ไม่ตรงกัน บ้างก็ว่ามี 10 ปาง บ้างก็ว่ามี 20 ปาง อย่างไรก็ตามที่รู้จักกันแน่ ๆ และพระนารายณ์มีบทบาทเด่นในปางอวตารเหล่านั้นก็มี 10 ปางดังที่กล่าวมาแล้ว เรื่อง อออุท เป็นการแสดงปางอวตารของพระนารายณ์เช่นกัน ซึ่งเป็นปางอวตารที่ไม่ปรากฏอยู่ใน 10 ปางสำคัญเหล่านั้น ผู้เขียนจึงตั้งข้อสงสัยคิดว่าทำจะเป็นอวตารปางที่ 11 ละกระมัง

ในเรื่องอออุท พระนารายณ์ได้รับบัญชาจากพระศิวะให้อวตารลงมาเพื่อปราบพระเจ้ากรุงพจน ซึ่งเป็นอสูรมีสิบเศียรสิบกร และมีฤทธิ์มากพอกันเหมือนเดียวกับทศกัณฐ์ในเรื่องรามเกียรติ์ เหตุที่ต้องปราบเพราะพระเจ้ากรุงพจนมักประพฤติตนเป็นพาล โดยเฉพาะมักมากในเรื่องกามคุณ จึงชอบแปลงร่างเป็นเทพธิดาไปล่อขบข่มนางฟ้านางสวรรค์อยู่เนือง ๆ จนท้าวคานะนั้นทนไม่ไหวจึงพากันเดินขบวน..... เอ๊ย เทาเมาที่เขากราสสทูลฟ้องพระศิวะผู้เป็นใหญ่ พระศิวะจึงมีบัญชาให้พระนารายณ์อวตารลงไปเกิดเป็นมนุษย์ เป็นกษัตริย์แห่งสุริยวงศ์ ทรงพระนามว่า พระบรมจักรกฤษณ์ มีศุภพาเป็นพาหนะ ครอบครองอาณาจักรชื่อว่า กรุงนรงค์ ต่อมาทรงมีพระราชโองการทรงพระนาม พระไกรสูท ในช่วงเวลานี้ พระนารายณ์อวตารทรงปราบยักษ์พาลเกรงไปได้ 2 คน คือ กุมภกรู และ วิภูจักร ต่อมาทรงได้พระราชนัดดาทรงพระนามว่า พระอออุท หลังจากนั้นพระบรมจักรกฤษณ์จึงสละความสุขทางโลกไปบำเพ็ญพรตในป่าหิมพานต์ ถึงตอนนี้ความในบทกลอนทำให้ผู้เขียนเกิดความกังขาในระยะเวลาแห่งการอวตารลงมาเป็นกษัตริย์ มีพระราชโอรสและพระราชนัดดา เพราะบทกลอนบอกว่า "เสวยโอศวรรยาธานีได้สองหมื่นปีโดยประมาณ"

ข้างฝ่ายพระเจ้ากรุงพจน ยังมีความร้อนรุ่มก่อกวนพระหทัยอยู่ เพราะได้สมสู่กับนางฟ้านางสวรรค์ทุก ๆ องค์แล้ว ขาดอยู่แต่นางสุจิตราเหลือเอ็งองค์หนึ่งของพระอินทร์เพียงองค์เดียว วันหนึ่งจึงแปลงกายเป็นศูติเข้าไปแอบอยู่ข้างประตูวิมานหวังจะลอบเข้าไป ฝ่ายท้าวสหสนัยน์ทรงระแวงอยู่แล้ว ตอนออกจากพิวิมานก็ทรงรำยมนต์ผูกทวารไว้เสีย ศูติแปลงก็จนปัญญาจะเข้าไปได้ แต่ก็จำนตบหนั้นได้ขึ้นใจ อดทนรอจนท้าวสหสนัยน์เสด็จกลับมารำยมนต์แก้เปิดทวารเข้าไป ท้าวกรุงพจนในร่างของศูติจึงจำนตบได้ทั้งผูกทั้งแก้ เมื่อรอจนโอกาสเหมาะ พระเจ้ากรุงพจนก็ขึ้นมาเยี่ยมควาตึงสืออีกครั้ง พอพระอินทร์เสด็จจะประพาสสวน ก็แปลงร่างเป็นพระอินทร์ร้ายเวทเปิดประตูวิมานเข้าไป เชยชมนางสุจิตราได้สมใจ เมื่อกลับก็รำยมนต์ผูกทวารไว้ตามเดิม จนพระอินทร์กลับมาจึงทราบเรื่อง ตอนที่กลอนบรรยายไว้น่าเห็นใจพระอินทร์มากว่า

"เสียมืดตั้งเสียวชีวิต น้อยจิตบีมเลือกคธาไหล
เสียวแรงที่เรื่องฤทธิไกร มาเสียวรู้แก้อ้ายทลลักษณ์
เสียวที่ที่มีพิพเนตร เห็นเหตุส่องไปในใครจักร
ไม่รู้เท่ากลอ้ายขุนยักษ์ มันปลอมมรสร์กวินดา"

แต่คนที่แค้นกว่าพระอินทร์คือ นางสุจิตรา เหตุการณ์ครั้งนี้ย่อมเป็นที่ติฉินนินทาเย้ยหยันไปทั้งชั้นฟ้า เพราะนางเป็นมเหสีของท้าวผู้เป็นใหญ่ สวามีก็ปกป้องเป็นอันดี มีมนต์วิเศษผูกทวารไม่ให้ใครแปลกปลอมเข้าออก แล้วยังมาเสียวที่สุรร้ายบ้างกาม คิดแล้วสุดที่จะดูหน้าท้าวคานะนางฟ้านางสวรรค์ได้ นางสุจิตราจึงขออนุญาตสวามีจดีไปบังเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในคอกบัวข้างอาศรมพระฤาษีสวรรวาส พระฤาษีเห็นคอกบัวดอกใหญ่ไม่บานสักทีจึงว่ายนน้ำไปเก็บมาดู ก็พบทารกนอนนอนอยู่ข้างใน พระฤาษีจึงรับเลี้ยงไว้โดยอธิษฐานขอให้มันานมไหลจากนิ้วมือเพื่อให้ทารกได้ดูดกิน จนทารกเจริญวัยเป็นสาวรุ่น ให้ชื่อว่า นางอุษา ต่อมาพระเจ้าพจนเกิดนิมิตสังหรณ์และได้มาขอไปเลี้ยงเป็นลูก

ข้างฝ่ายเมืองนรงค์ พระอออุทเจริญวัยจนอภิเษกสมรส วันหนึ่งเสด็จประพาสป่ากับพระชายา พระมาตุลีแปลงร่างเป็นกวางทองมาล่อ พระอออุทไล่ตามกวางจนพลัดกับไพร่พลกองทัพและพระชายา จึงไปพักที่คันทรรองจนกองทัพตามมาทัน พระอออุทได้ทำพิธีบวงสรวงเทพเจ้าที่สถิตอยู่ที่คันทรรองพักอาศัยในราตรีกาลนั้น เทพประจักษ์คันทรรองจึงสนองการบวงสรวงนั้นโดยสอบสะกดเหล่าทหารให้หลับแล้วอุ้มเอาพระอออุทไปสมกับนางอุษาธิดาพระเจ้ากรุงพจน ตอนนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นตอน "เทพอุ้มสม" และด้วยเหตุผลอันไม่สมควรสมเด็จพระไทรเกรงว่ากษัตริย์ทั้งสองจะโอบาปราศรัยจนรู้จักเผ่าพงศ์กันและกันแล้วจะมิว่ามาในรสเสนหาจนพระเจ้ากรุงพจนทราบเรื่องก็จะมิภัยจึงว่าเวทผูกโอบอุ้มของกษัตริย์ทั้งสององค์ไว้ไม่ให้เจรจาต่อกัน เช่นนี้ราวกับจะแสดงว่าพระไทรไม่ประสงค์จะให้กษัตริย์ทั้งสองมีความผูกพันรักใคร่กันต่อไป หากใครถามรู้จักมักจี่กันเสียแล้วก็ทราบว่าจะตามหากันได้ที่ไหน ถ้าต้องถึงกับตามกันเรื่องก็จะเปิดเผย พระเจ้ากรุงพจนผู้เป็นพระราชบิดาก็จะรู้ความและอาจจะขัดขวาง ซึ่งในเนื้อเรื่องก็ไม่มีการพูดถึงมาก่อนว่าพระเจ้ากรุงพจนจะขัดขวางด้วยเหตุผลใด ในเมื่อก็มีได้เป็นศัตรูกันมาแต่ก่อน อีกประเด็นที่ผู้เขียนไม่เข้าใจก็คือ พระไทรทำเช่นนี้ราวกับจะให้การอภิรมย์สมรสชั่วคราวกับนางอุษาเป็นบำเหน็จรางวัลที่พระอออุททำพิธีบวงสรวงขออนุญาตพักอาศัยตามธรรมเนียมนักเดินทางที่ดีหรืออย่างไร แล้วผู้หญิงอย่างนางอุษามีชีวิตกำเนิดเดิมเป็นนางสุจิตราเมสียของพระอินทร์และฐานะที่รู้แจ้งกันตอนนี้คือ พระราชธิดาของพระฤาษีสวรรวาสจะมีค่าเพียงเป็นบำเหน็จให้เชยชมเพียงชั่วข้ามคืนเท่านั้นหรือ

พอรุ่งสาง พระไทรก็มาอุ้มพระอออุทกลับไปยังคันทรรองตามเดิม เมื่อสองกษัตริย์คืนบรรทมแล้วไม่เห็นกัน ต่างก็คร่ำครวญถึงกันด้วยความคลั่งไคล้ไหลหลง ข้างพระอออุทเหล่าที่เลี้ยงก็พากลับกรุงนรงค์ ข้างฝ่ายนางอุษาคู่หลงไหลในสวามีคืนเดียวก็ตกอยู่ในอาการระเมอถึงความฝันถึงความจริง พระที่เลี้ยงจึงตะล่อมถามจนทราบสาเหตุ ในบรรดาพระที่เลี้ยงทั้ง 5 คน มีนางสุกลักษณ์เป็นผู้มีความสามารถในการเขียนรูป จึงอาสาไปเขียนรูปเทวดา อสูรคนธรรพ์ นาคี ตลอดจนสุริยวงศ์พงศ์กษัตริย์ที่ลือนามเพื่อมาให้นางอุษาที่คิดว่าบุรุษแปลกหน้านั้นคือใคร ในที่สุดก็ได้ตัวพระอออุท นางสุกลักษณ์จึงทำการอีกอย่างคือไปอุ้มพระอออุทมาสมกับนางอุษาในพระราชฐานชั้นใน เรื่องนี้เป็นความลับอยู่ได้ไม่นาน พระเจ้ากรุงพจนก็ทราบเรื่องและจับตัวพระอออุทไว้ พระเจ้ากรุงพจนแค้นแสนแค้น เพราะนางอุษานี้ถึงจะไม่ใชธิดาแต่จริงของพระฤาษีสวรรวาส แต่ก็รักอย่างสุดสวาท ขาดใจ เสียใจดูจะนอนอมราวกับไขในดิน สมกับที่เขาวา "พ่อเจ้าผู้มิจะหวงลูกสาว" ยิ่งมาถูกบุรุษแอบลอบขมสมสร์ครอย่างไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรมเช่นนี้จึงเจ็บแค้นมาก แต่ทั้ง ๆ ที่แค้นแสนแค้นเช่นนี้ ความรักลูกก็มีได้เหือดหาย เมื่อทราบว่าเป็นสันสนประคดีด้วยเห็นพระอออุทถูกจับไป ก็รีบเสด็จมาอย่างตกพระทัย ถลาเข้ากอดนางอุษารำพันคร่ำครวญด้วยความรักเป็นสันพันเช่นว่า

"ความรักแม่สุดแสนทวี กระนี้หรือยังทำให้ได้อาย
มาตรแม่รักกริ้วโกรธทำโทษหัว ตัวเจ้าพ่อรักไม่รู้หาย
ควรรหรือมากสิ้นชีวาวย สายสวาทไม่คิดถึงบิดา"

ครั้นสร้างโลกก็พบว่าพระธิดาเพียงแต่สลับไป ก็ให้พาไปปราสาทแก้ไขให้พิน เมื่อนางอุษาพินก็ทูลขอชีวิตของพระอออุท ตอนนีความโกรธความเจ็บอภัยกลับมามี พระเจ้ากรุงพจนจึงไม่ยอมตามคำร้องขอ นั้น เนื้อเรื่องในช่วงนี้ แสดงเด่นชัดว่านางสุจิตราแค้นได้สำเร็จตามที่สันวาจาไว้ โดยไม่ต้องกระทำสิ่งใดให้ระคายเคืองร่างกายของพญายักษ์ แต่ทำความเจ็บช้ำในหัวใจของพระเจ้ากรุงพจนผู้อยู่ในฐานะพ่อ ทั้งเจ็บทั้งช้ำ ทั้งแค้นทั้งกับอาย ถ้าพุดจะรู้แล้ว อย่างที่นางสุจิตราเคยได้รู้มาแล้ว

● ส่งเสริมนักภาษาศาสตร์ ต่อจากหน้า 3

ปัญหาหนักใจนักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์

ผู้ดำเนินการอภิปรายได้กล่าวถึงปัญหาหนักใจของนักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์เท่าที่มีผู้มาปรึกษาด้วยดังนี้

1. ผู้สนใจทำวิจัยไม่ทราบว่าจะทำวิจัยหัวข้อใด
2. เกรงว่าผลงานจะซ้ำซ้อนกับของผู้อื่น ผู้ศึกษาไม่ทราบแหล่งรวบรวมหัวข้อวิจัยเท่าที่มีผู้เคยทำมา
3. บางกรณีผู้ทำวิจัยไม่กล้าเผยแพร่ผลงานของตนเมื่อทำแล้ว เกรงว่าจะไม่ถึงมาตรฐานที่วางไว้

แนวทางแก้ปัญหา

สำหรับปัญหาข้อแรกนั้น ผู้ดำเนินการอภิปรายได้เรียนเชิญ ผศ.ดร.วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ ผู้ช่วยแนะให้แก่ นักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์ ดร.วิไลวรรณ ได้แบ่งเป็น 3 ข้อคือ

1. การวิจัยทางภาษาศาสตร์ประยุกต์ โดยเฉพาะการสอนภาษาต่างประเทศของโรงเรียนสอนภาษาต่างๆ หากโรงเรียนเหล่านี้ได้มีนักภาษาศาสตร์ซึ่งแนวที่จะสอนได้ผลดียิ่งขึ้น ด้วยผู้สอนรู้หลักภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ มีผู้วิจัยกันมากพอสมควร แต่ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ยังเปิดกว้างรอให้นักวิจัยค้นคว้า เป็นต้นว่าการเปรียบเทียบภาษาไทย - ญี่ปุ่น พร้อมทั้งชี้แนวคำสอนไว้ด้วยจะเป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษา
2. การวิจัยทางภาษาไทย ภาษาตระกูลไทยกว้างใหญ่ไพศาลยิ่งนัก ยังต้องการผู้คิดค้นอีกมาก เพื่อให้ออกมาเป็นตำราเรียน ด้วยมีผู้สนใจเสนอว่าอยากได้ตำราเรียนไวยากรณ์ไทยที่หน้าตาเป็นไวยากรณ์ไทยจริงๆ เพื่อให้รู้ภาษาไทยของเราเองดีขึ้น ยังมีลักษณะอีกหลายอย่างในภาษาไทยที่ยังไม่มีผู้คิดค้นทำ
3. การวิจัยภาษาชนกลุ่มน้อย ทั้งภาษาไทยถิ่นและภาษาชนกลุ่มน้อย มีสิ่งที่น่าสนใจหลายอย่าง ภาษาถิ่นนั้นวันจะกลายเป็นภาษาตาย หากช่วยกันศึกษาเก็บรวบรวมไว้ก็จะประโยชน์ในแง่ประวัติศาสตร์ เพราะภาษาถิ่นมีค่าโบราณ เสียบบางเสียงหรือสำนวนบางสำนวนหลงเหลืออยู่ การศึกษาเรื่องนี้ยังประโยชน์ให้คนรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นหลัง

การวิจัยภาษาของชนกลุ่มน้อยเปรียบเทียบกับภาษาไทยกลาง จะช่วยการทำงานของข้าราชการชายแดน ช่วยในการผลิตตำราเรียนของชนกลุ่มน้อย ฯลฯ

สำหรับปัญหาสองข้อที่เหลือซึ่งนักภาษาศาสตร์รุ่นเยาว์หนักใจอยู่นั้น ผศ.น.พ.ทูนพิศ ศ.ดร.ณัฐ และ ดร.อุดม ได้ร่วมกันชี้แจงและปลุกปลอบใจผู้คิดทำวิจัยทั้งหลายว่า

1. การทำวิจัยซ้ำซ้อนหัวข้อเรื่องไม่ใช่สิ่งเลวร้าย การทำงานซ้ำซ้อนให้ผลดี ทำให้เห็นช่องทางใหม่ๆ สิ่งใหม่ย่อมก่อให้เกิดความก้าวหน้า หรือไม่ก็เป็นการสนับสนุนผลวิจัยเดิม การทำซ้ำซ้อนเรื่องไม่ใช่ของแปลก หากสิ่งที่เคยมีผู้ทำไว้ในวันนั้นนั้นนานมาแล้ว

อนึ่ง การวิจัยซ้ำซ้อนไม่ใช่สิ่งควรกลัว ผลงานค้นคว้าจะต้องมีการวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งเป็นลักษณะปกติทางวิชาการจำเป็นต้องมีการแข่งขันและการเสนอสิ่งที่ดีกว่า ดีขึ้น แต่การวิพากษ์วิจารณ์ต้องเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์

2. หากยังไม่ทราบจะค้นคว้าวิจัยเรื่องใด ควรฟังผู้ที่ที่ปรึกษา เรียนรู้การขอความร่วมมือช่วยเหลือจากผู้รู้ทั้งหลาย การติดต่อกับบัณฑิตนั้นนอกจากจะได้รับความรู้เพิ่มเติมแล้ว ยังเป็นการขยายวงมิตรผู้ร่วมตั้งใจเดียวกันด้วย

3. ปัจจุบัน สถาบันศุภยาภาสได้รวบรวมบรรณานุกรมภาษาตระกูลไทยไว้แล้ว ผู้สนใจจะได้ทราบว่ามีผู้ใดเขียนเรื่องเกี่ยวกับภาษาไทยในหัวข้อใดไว้บ้าง นอกจากนี้อาจารย์ชาวอเมริกันที่มหาวิทยาลัยคอร์เนล ก็กำลังรวบรวมบทความเกี่ยวกับภาษาไทยอยู่ เพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงได้

อนึ่ง บรรดาสถาบันทางภาษาศาสตร์ภายในประเทศควรร่วมมือกันโดยส่งผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์แล้วให้แก่กันและกัน รวมทั้งกระตุ้นเตือนให้ผู้ที่ทำวิจัยกรอกข้อซักถามงานวิจัยประจำปี ที่สภากิจวิจัยเวียนตามมาด้วย

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการวิจัยทางภาษาศาสตร์

ศ.ดร.ณัฐ อมรประวัติ ได้ให้ข้อคิดคำนึงเกี่ยวกับการวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เป็นอยู่ หลายข้อเป็นความจริงที่ปรากฏอยู่ และบางข้อก็เป็นเรื่องรับรู้กันอยู่แล้วในใจ เพียงแต่ไม่กล้าหาญชาญชัยพอที่จะพูดออกมาอย่างชัดแจ้งเช่น ดร.ณัฐ ข้อควรคำนึงเหล่านี้ที่สำคัญพอสรุปได้คือ

1. การวิจัยทางภาษาศาสตร์จะพัฒนาไปได้ไกลและก้าวหน้าเพียงไรย่อมขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของนักภาษาศาสตร์อาวุโส ร่วมมือร่วมใจกันทำงาน เป็นแบบอย่าง เป็นผู้นำ ผู้สนับสนุน นักวิจัยรุ่นเยาว์ทั้งหลาย (แนวทางการส่งเสริมการวิจัยก็จะกลายเป็นทางสายไหมขยายกว้างขึ้นสำหรับสาขาวิชาอื่น ควรจะมีแผนงานหลักและระยะยาวสำหรับการพัฒนาภาษาศาสตร์ โดยสถาบันที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผน
2. ค่านิยมของคนไทยในทางคิด ค้น เขียน นั้นยังไม่ปลุกฝังกันเด่นชัด จริยธรรมทางวิชาการของคนไทยก็มีน้อย ดังนั้นนักวิชาการที่เป็นครูเขาจะต้องเป็นผู้นำ เมื่อสร้างคนก็ต้องสร้างจริยธรรมทางวิชาการให้ลูกศิษย์ลูกหาด้วย เป็นต้นว่าเมื่อนำความคิดเห็นหรือข้อเขียนของผู้ใดมา ก็ควรอ้างอิงถึงแหล่งที่มาด้วย การวิพากษ์วิจารณ์ก็ต้องกระทำโดยอาศัยหลักวิชาการเป็นพื้นฐาน
3. นักวิชาการย่อมมีอุดมคติ แต่การเข้าถึงอุดมคติเชิงวิชาการนั้น บางครั้งจำเป็นต้องคุบัจฉัยแวดล้อมด้วย เช่น ต้องเข้าใจและเรียนรู้สภาวะทางบริหาร ระบบระเบียบที่มีอยู่ในวงราชการ เมื่อเผชิญปัญหาควรชี้แนะในทางสร้างสรรค์ได้ว่าปัญหานั้นๆ มีทางแก้ อนึ่งนักวิชาการพึงควรมีมุขยสัมพันธ์ สามารถติดต่อสื่อสารกับชนทุกระดับได้
4. เรื่องวิชาการนั้นควรทำให้เป็นเรื่องน่าสนใจ สนุกทั้งผู้ทำและผู้ทำไปใช้ เป็นปกติวิสัยของคนไทยอยู่แล้วที่พอใจงานที่สนุก งานวิชาการนั้นควรเป็นประเภทที่เข้าไปในชีวิตของคนเรา เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนเราด้วย.

แหล่งที่มา [การสัมมนาเรื่อง การศึกษาวิจัยภาษาในประเทศไทย 24-25 กุมภาพันธ์ 2521 ณ หอประชุมจุมจินต์ โรงพยาบาลรามารับดี ดำเนินงานโดยโครงการศูนย์ภาษาเอเชียอาคเนย์ ฝ่ายพัฒนาและวางแผน มหาวิทยาลัยมหิดล

● สัปดาห์หนังสือ ต่อจากหน้า 2

15 เมษายน	9.30-12.00 น.	การสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทย
	14.00-16.00 น.	การแสดงของโรงเรียนนานาชาติ
	16.00-17.00 น.	การอภิปรายของสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
16 เมษายน	9.30-12.00 น.	การสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทย
	14.00-17.00 น.	ดนตรีไทยและการแสดงของกรมศิลปากรเรื่อง สังข์ทอง (แบบละครนอก)

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการสัมมนาเรื่องหนังสือในประเทศไทยนั้น ผู้ดำเนินการคือ ศาสตราจารย์เอน์มาต ชาลิต และผู้จัดรายการคือ พล.ต.ต.ม.ล.มานิจ ชุมสาย ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ว่า จะต้องเร่งให้พลเมืองของประเทศไทยเรารู้จักหนังสือให้มากขึ้น นักเขียนและผู้พิมพ์จำหน่ายหนังสือที่ประ

ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นการสมควรที่จะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทุก ๆ ด้านให้ลุล่วงไป เพื่อว่าประเทศเราจะได้อ่านหนังสือจำนวนมากขึ้น ผู้ที่จะบรรยายเรื่องเกี่ยวกับหนังสือในทรรศนะของตนได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนักเขียน ผู้พิมพ์ ผู้จำหน่าย ผู้ใช้ห้องสมุด ผู้ซื้อหนังสืออ่านเอง เป็นต้น การบรรยายจัดเนื้อหาออกเป็น 4 ระดับคือ หนังสือสำหรับเด็ก หนังสือสำหรับโรงเรียน หนังสือระดับมหาวิทยาลัย และหนังสือสำหรับประชาชน

จากรายการประจำวันงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติที่กำหนดไว้ว่าเป็นการสัมมนาเรื่องหนังสือประเทศไทยนั้น ขอชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้ คือ

10 เมษายน	10.00 น.	ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เปิดการสัมมนาและบรรยายเรื่องการแต่งหนังสือ
11 เมษายน	9.30 น.	คำชี้แจงของนางเอน์มาต ชาลิต รองอธิบดีกรมศิลปากร
	10.00 น.	ดร.สายหยุด จำปาทอง อธิบดีกรมวิชาการ บรรยายเรื่อง นโยบายแบบเรียนและหนังสือเด็ก
	11.00 น.	นายสวัสดิ์ จงกล ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหลักสูตร บรรยายเรื่อง หลักสูตร
12 เมษายน	9.30 น.	พันโทหญิงหะบะ โปษะกฤษณะ บรรยายเรื่อง หนังสือทั่วไป
	10.00 น.	นายกำธร สติรกุล ผู้อำนวยการองค์การคำคุรุสภา บรรยายเรื่อง การพิมพ์แบบเรียนและหนังสือเด็ก
	11.30 น.	ข้อเสนอแนะจากผู้ฟังบรรยาย คำชี้แจงทั่วไป
14 เมษายน	9.30 น.	ศาสตราจารย์คุณหญิงจางวัญ อินทรกำแหง บรรยายเรื่องหนังสือที่อ่านทั่วไป
	10.00 น.	ศาสตราจารย์ดร.ศิลา จายนิโยธิน แผนกหนังสือเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บรรยายเรื่อง หนังสือเด็ก
	11.00 น.	คำชี้แจงทั่วไป
15 เมษายน	9.30 น.	ดร.ประเสริฐ ณ นคร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ บรรยายเรื่อง หนังสือระดับมหาวิทยาลัย
	10.00 น.	พ.ต.อ.จินดา ดวงจินดา กรรมการสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ประธานฝ่ายวิชาการ บรรยายเรื่องของนักเขียน
	11.00 น.	คำชี้แจงทั่วไป
16 เมษายน	9.30 น.	คำบรรยายของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องของลิขสิทธิ์ โดย ดร.ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนาสาร
	10.00 น.	ดร.นวนิตย์ อินทรามะ ผู้อำนวยการสำนักบรรณสาร สถาบันคิดพัฒนาบริหารศาสตร์ บรรยายเรื่องบทบาทของห้องสมุด

การรับสมัครผู้เข้าฟังการสัมมนา อินทรีรับสมัครทุกท่านที่สนใจ สมัครเป็นลายลักษณ์อักษรส่งไปที่ พล.ต.ต.ม.ล.มานิจ ชุมสาย 1-2 เอร่าวัฒนาเขต กทม.2 โทร 2528759 และ 3916456

ก่อนที่จะจบเรื่องสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ผู้เขียนใคร่ขอชวนเชิญท่านผู้อ่านทุกท่านได้ใช้เวลาว่างไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในงานนี้ นอกจากรายการที่ได้กล่าวแล้ว ท่านจะได้ชมนิทรรศการหนังสือพระราชนิพนธ์ทั้งหมดของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และกวีนิพนธ์สมัยรัชกาลของพระองค์ ได้ชื่อหนังสือโบราณ ฤกษ์ และจากงานจำแนกหนังสือ และงานพิมพ์

การฝึกให้เด็กมีวินัย

อาจารย์ ศิริวิวัฒน์ เพชรทองคำ
คณะศึกษาศาสตร์

“ชาติที่จะเจริญบุคคลในชาติต้องมีวินัย” คำขวัญดังกล่าว ผู้เขียนเห็นด้วย เพราะคำว่าวินัยถ้าจะพูดกันอย่างภาษาง่าย ๆ ก็คือ ความสามารถยับยั้งซึ่งใจและควบคุมความประพฤติของตนให้อยู่ ในกรอบประเพณี ศีลธรรมที่ดี และกฎหมายบ้านเมือง บุคคล ที่มีวินัยจะรู้จักควบคุมตัวเองให้ทำตามระเบียบกฎเกณฑ์โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับควบคุม เขาจะไม่ฝ่าฝืนกฎจราจร จะไม่ทิ้งสิ่ง ของลงบนถนน จะรักษาสารณสมบัติ จะไม่คดโกงเงินของ ผู้อื่น รับผิดชอบในหน้าที่การงาน ถ้าเป็นนักเรียนก็มาเรียนอย่าง สม่าเสมอ ตั้งใจและความกระตือรือร้นในการเรียน ปฏิบัติตาม กฎข้อบังคับของโรงเรียน เมื่อจบการศึกษาเขาก็จะออกไปประกอบ อาชีพและเป็นผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบ ถ้าในชาติใดมีบุคคลดังกล่าว ชาตินั้นก็คงเจริญก้าวหน้า แต่การเขียนคำขวัญไว้อย่างเดียวไม่อาจ ทำให้บุคคลในชาติเป็นผู้มีวินัยได้ เพราะการมีวินัยเป็นนิสัยที่ สะสมมาจากการอบรมทั้งที่บ้านและโรงเรียน ซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควร พ่อแม่และครูจึงต้องมีวิธีการที่จะฝึกอบรมเด็กให้รู้จัก มีวินัย รู้จักควบคุมตนเองเพื่อเป็นพลเมืองดีในอนาคต แต่การที่ พ่อแม่จะฝึกอบรมให้เด็กมีวินัยได้นั้น พ่อแม่ต้องเข้าใจความหมาย ของระเบียบวินัยและรู้จักใช้ให้เหมาะสม วิธีการฝึกอบรมทำได้ หลายวิธีคือ

1. พ่อแม่และครูควรให้อากาศเด็กเจริญเติบโตและพัฒนาตัวเองได้อย่างอิสระ ไม่ควรควบคุมเด็กอยู่ตลอดเวลา ควร ให้เด็กได้ออกไปเล่นหรือสังสรรค์กับเพื่อน ๆ เพื่อเขาจะได้รู้จัก อยู่ร่วมกับเด็กอื่น เมื่อเด็กทำสิ่งใดที่ควรสนับสนุน อิมเมียม ให้ กำลังใจแทนการห้ามปรามหรือติเตียนตลอดเวลา ควรรู้จังหวะ ว่าเมื่อใดควรให้กำลังใจหรือเวลาใดควรจะทัดทานขัดแย้ง เข้าไป ทำที่และความหมายของความประพฤติของเด็ก
2. พ่อแม่และครูควรพยายามศึกษาว่าเด็กมีความสามารถด้านใด และพยายามส่งเสริมให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขาสามารถทำได้ โดยการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ที่เหมาะสมตามความสามารถและตามวัยของเด็กไม่ควรหวังให้เด็กมีความสามารถตามความรู้สึคนึกคิดของผู้ใหญ่ หรือนำไปเปรียบเทียบกับความสามารถของเด็กอื่น ๆ เพราะถ้าเด็กทำไม่ได้ตามที่ผู้ใหญ่หวังไว้ เด็กอาจรู้สึกไม่สบายใจและไม่อยากทำ กลายเป็น คนคือในสายตาผู้ใหญ่ได้ และถ้าผู้ใหญ่จะมอบหมายงานใดให้ ทำก็ควรพิจารณาว่างานนั้นเด็กสามารถทำได้ด้วย ถ้าเด็กทำได้ จะเกิดความภาคภูมิใจ
3. พ่อแม่และครูควรให้ความรักแก่เด็กอย่างถูกต้อง หมายถึงความรักที่มาจากความเข้าใจ ความมีเหตุผล ไม่ใช่รักแบบ ความใจหรือหมั่นเห็นแก่ตัวของพ่อแม่ที่ควบคุมลูกตลอดเวลา เมื่อ รักก็แสดงให้เด็กทราบว่าพ่อแม่รักแต่ไม่มาใจ ถ้าทำผิดพ่อแม่ ก็ลงโทษ ทำให้เด็กทราบว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ เกิดคุณ ภาวะขึ้นตามวัย เป็นทางให้เด็กมีสุขภาพจิตดี มีจิตใจมั่นคงและ สามารถบังคับควบคุมจิตใจ ความประพฤติของตนได้
4. พ่อแม่และครูควรสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับเด็ก ไม่ควรบังคับขู่เข็ญให้เด็กทำตามกฎข้อบังคับที่วางไว้ หรือปล่อยให้เด็กจนเกินไป ก่อนให้เด็กทำสิ่งใดควรให้คำแนะนำและชี้แจง โดยดี เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ให้ทำอย่างแจ่มแจ้ง
5. พ่อแม่และครูควรสนับสนุนการปกครองด้วยความเข้าใจ การปกครองที่ได้ผลจะต้องใช้ทั้งความรักและความเข้าใจ ควบคู่กัน ผู้ใหญ่ควรเข้าใจว่าเด็กแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว มีการพัฒนาบุคลิกภาพ อารมณ์และจิตใจที่ต่างกัน เด็กบางคน อาจแสดงความไม่พอใจออกมาทางสีหน้า บางคนออกมาทาง คำพูดหรือกิริยาท่าทาง ในเวลาเดียวกันเด็กต้องการที่จะเห็นผู้ใหญ่ มีท่าทีแสดงความเข้าใจ และนั่นผู้ใหญ่ควรแสดงท่าทีว่ายอมรับ และเข้าใจถึงความรู้สึกนั้น ๆ ของเด็ก

6. พ่อแม่และครูควรยอมรับความประพฤติของเด็ก ว่าปกติ อย่ามองไปในแง่ที่เห็นเป็นความผิดปกติ บางครั้งเด็ก อาจทำอะไรซึ่งเป็นเรื่องปกติวิสัยของเด็กที่ปฏิบัติกันอยู่ แต่ผู้ใหญ่บางคนมองไปว่าเด็กผิดปกติ เช่น อาจจะเป็นการพูดท้อ หาย หรือพูดภาษาแสดง พูดติดอ่าง ซ้ำซังก้างถาม หรือชอบ แดงตัวรุ่มวาม เป็นต้น ซึ่งแท้จริงแล้วการพูดหรือทำที่ความประ พฤตินั้น ๆ จะมีอยู่ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อพ้นวัยนั้นไปแล้วก็เลิกไปเอง ผู้ใหญ่ไม่ควรสนใจมากนัก ถ้าผู้ใหญ่ถือเป็นเรื่องใหญ่ ดูว่า ติเตียน ทำโทษกันเรื่อย ๆ เพราะคิดว่าถ้าปล่อยไปเด็กจะคิดเป็นนิสัย เด็กอาจเลิกทำจริงแต่ก็มีความรู้สึกขื่นขื่นอยู่ในใจ ทำให้กลายเป็นคนแข็งกระด้างได้

7. ผู้ใหญ่ควรหลีกเลี่ยงการให้สินบนเป็นเงินทอง สิ่ง ของเมื่อเด็กประพฤติดี ถ้าผู้ใหญ่ฝึกอบรมเด็กด้วยการให้เงิน ขนมห หรือของอื่นที่เด็กชอบ อาจกลายเป็นว่าเด็กทำดีเพราะต้องการ สินจ้างรางวัล ถ้าเด็กทำดีก็ควรสนับสนุนให้กำลังใจด้วยการชมเชยยกย่อง ให้ความรักและแสดงความเข้าใจเด็ก ซึ่งจะมีคุณค่า ยิ่งกว่ารางวัลใด ๆ และถ้าจะมีการให้รางวัลก็ต้องคอยสังเกตว่า เด็กชอบสิ่งใด และให้รางวัลให้เหมาะสมกับแต่ละคนด้วย

8. พ่อแม่และครูควรทำโทษให้น้อยที่สุด ถ้าเด็กประ พฤติผิดก็ควรชี้แจงเหตุผลและแนะนำแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง ถ้าเด็ก ผิดอีกครั้งก็ลงโทษและชี้แจงความผิดให้ทราบ อาจทำโทษโดย การควบคุมไม่ให้ทำหรือได้รับสิ่งของที่ชอบ หรือตัดสิทธิต่าง ๆ ที่เขาพึงได้ เช่น เงินค่าขนม เป็นต้น การทำโทษให้เด็กเจ็บกาย ควรใช้ให้น้อยที่สุด และใช้เมื่อเห็นว่าไม่มีวิธีใดที่ดีกว่านี้แล้ว เพราะ นอกจากเจ็บกายแล้วในบางกรณีอาจกระทบกระเทือนจิตใจและ อารมณ์ของเด็ก บางครั้งผู้ใหญ่ทำไปเพราะมีอารมณ์โกรธ เด็ก ไม่ทราบสาเหตุที่ตนถูกตี ฉะนั้นจะมีการทำโทษให้เจ็บกายก็ ควรทำต่อเมื่อได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าจะเกิดผลดีแก่เด็ก ควรลงโทษทันทีเมื่อเด็กทำผิดและอธิบายเหตุผลของการถูกลง โทษ พร้อมทั้งห้ามไม่ให้ประพฤติเช่นนั้นอีก เมื่อทำโทษแล้ว พ่อแม่ต้องไม่แสดงสีหน้าท่าทางโกรธ ควรแสดงให้เห็นว่าพ่อ แม่ยังรักเด็กอยู่ แต่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำบางอย่างของเด็ก

9. พ่อแม่และครูควรเป็นคนมีเหตุผล และสามารถ อธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจก่อนที่จะให้เด็กเชื่อฟังและ ควรทำตาม

10. พ่อแม่และครูควรเป็นคนคงเส้นคงวา อย่าแสดง อาการวันดีดีพรุ่งนี้ร้าย หรือวันดีสั่งให้ทำอย่างนั้นแต่พรุ่งนี้สั่งให้ ทำอีกอย่าง เพราะจะทำให้เด็กทำสับสนไม่แน่ใจว่าจะปฏิบัติ ตามแบบใด เลยพาลไม่ทำเสียเลย

วิธีฝึกอบรมให้เด็กเกิดวินัยที่เสนอแนะมาข้างต้นนั้น พ่อ แม่และครูอาจเลือกใช้วิธีใดก็ได้ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน พ่อแม่และครูถือว่าความฝึกอบรมวินัยให้แก่เด็กเป็นหน้าที่ที่ต้องรับ รับผิดชอบ เพราะการมีวินัยจะช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็น ในการดำรงชีวิต อันจะทำให้เขาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถช่วย ตัวเองได้และทำความเจริญก้าวหน้าให้ครอบครัวและประเทศ ชาติในที่สุด

หนังสืออ้างอิง

1. สุชาและสุวรรณี จันทร์เอม จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จรูญสนทวงศ์ 2521
2. วารุณี บดินทาสันต์ จิตวิทยาการอบรมครูและสวัสดิ ภาวะเด็ก พระนคร มิตรนราการพิมพ์. 2517

● อวตารปางที่ 11

ต่อจากหน้า 4

ครั้งนี้พระเจ้ากรุงพาดเสียหังถูกเสียหังเกียรติ เสียแรงฉมังในเชิง ลักลอบสนุกในกามกิริยากับชายของผู้อื่น ชาติที่รู้กันจนหวาด ไปทั้งชั้นฟ้า คราวนี้มาโดนเข้ากับตัวเองบ้าง จะไม่เจ็บแค้นแสน อายกระไรไหว กรรมที่ก่อไว้ก็มาสนองเอาตนเองนี่

เมื่อพระบรมจักรกฤษณ์ทราบเรื่องพระอุณรุฑถูกจับ ก็ละจากการบำเพ็ญพรตมาช่วยพระราชบิดาจากพระยานาคที่ ผูกรัดอยู่ แต่ก็ได้ทั้งพระราชบิดาให้อยู่อยู่กับพระเจ้ากรุงพาดเอง เพื่อให้มีเกียรติยศชื่อเสียงระบือต่อไป พระองค์เสด็จกลับ ไป

บำเพ็ญพรตตามเดิม พระอุณรุฑก็มาพระเจ้ากรุงพาดได้ด้วย อำนาจพระบรมจักรกฤษณ์ที่พระบรมจักรกฤษณ์มอบไว้ให้ หลังจาก พระเจ้ากรุงพาดตื่นชีวิต ในบทละครจึงดำเนินเรื่องต่อไปอีก แต่ ไม่ใช่เรื่องสำคัญและไม่มีความจำเป็นที่จะกล่าวถึงอีกต่อไปแล้ว เพราะเมื่อพระเจ้ากรุงพาดตื่นชีวิตก็เท่ากับภารกิจของ พระนารายณ์อวตารก็สิ้นสุดลงด้วย ในประเด็นนี้ เมื่อคำนึงว่า เรื่องอุณรุฑนี้มาจากกฤษณ์ปุระและอันแสดงถึงความเก่งกล้าแห่ง พระวิษณุ การอวตารของพระวิษณุในครั้งที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่ง ครึ่งใจแก่ผู้อ่านเลย เพราะไม่ได้แสดงความสามารถหรือทรง กระทำหน้าที่ปิดป่าความชั่วร้ายและรักษาโลกให้พ้นภัยอย่าง เด็ดเม็ดเด็ดหนอยเท่าที่ปางอวตารปางอื่น ๆ โดยเฉพาะได้รับ บัญชาให้อวตารลงมาเพื่อปราบพระเจ้ากรุงพาด ก็กลับมิได้ทำ หน้าที่นี้โดยตรง ตกเป็นภาระของพระอุณรุฑผู้เป็นพระราชบิดา เสียมากกว่า อย่างนี้ถ้าเป็นภาพยนตร์ พระวิษณุเห็นจะตกที่นั่ง “ตัวประกอบ” ไม่ใช่ “พระเอก” และคงด้วยเหตุฉะนี้ ทำให้ อวตารปางนี้ไม่ได้รับการขึ้นอันดับในนารายณ์สิบปางกับเขาด้วย

จะขึ้น ถ้าจะอ่านวรรณคดีเรื่องนี้อย่างจับเอาแต่ความรกร กิตติสารของพระอุณรุฑกับนางอุษา ผู้อ่านก็จะได้รับความบันเทิง สำเร็จอารมณ์ตามเนื้อเรื่องซึ่งแปลจากวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ แต่ ถ้าจะอ่านในแง่พราหมณ์เชยเชยเรื่องขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเกียรติ คุนของพระนารายณ์ ผู้เขียนก็คิดว่าพล็อตเรื่องหลวมเกินกว่าจะ บรรลุวัตถุประสงค์อันนั้น และด้วยพล็อตหลวม ๆ นี้ ผู้เขียนเลย ไม่แน่ใจว่าคุณค่าที่เชกแก่ตั้งใจจะแสดง “อวตารปางที่ 11 ของ พระนารายณ์” หรือจะแสดง “บทแก่นแท้ของนางอุษิตรา” กันแน่

- บรรณานุกรม
1. พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก, พระบาทสมเด็จพระ บทธละคร เรื่องอุณรุฑ (พระนคร:แพร่พิทยา, 2515).
 2. Sures Chandra Baperji, A Companion to Sanskrit Literature (Delhi : Motilal Banarsidass, 1971).

● สัปดาห์หนังสือ

ต่อจากหน้า 5
ต่าง ๆ และถ้าหากท่านมีเวลาพอใครขอแนะนำให้ท่านสมัครเข้า ร่วมสมัครงานหรือการหนังสือในประเทศไทย จากการสัมมนาคณะ กรรมการดำเนินงานจะพิจารณาหาข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือ จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ให้ช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป ประเทศชาติของเราจะพัฒนาไป ได้ดีเพียงไร ถ้าหากคนในชาติยังไม่ได้รับการพัฒนาจิตใจและ พัฒนาความรู้ให้มีสมรรถภาพสูงในการสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประ โยชน์แก่ประเทศชาติ

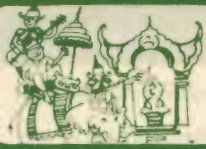
สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณ พล.ต.ต.ม.ล.มานิจ ชุมสาย กรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ และร.อ.หญิง ประนอม ปัญญางาม อนุกรรมการแผนกอำนวยความสะดวก พิธีกรและ คัดกรอง ของคณะกรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ที่ได้ กรุณาส่งเอกสารรายการประจำวันงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2521 โครงการสัมมนาเรื่องหนังสือแห่งชาติ และเอกสารการ ประชุม จุลสารอื่น ๆ สำหรับใช้ประกอบการเขียนบทความนี้

- บรรณานุกรม
- ลมูล รัตตากร “นิตยสารสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ-7 เมษายน 2521”, วารสารห้องสมุด, ปีที่ 16 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2515), หน้า 297-321.
- อภิัย จันทวิมล. “คำบรรยายเรื่องปีหนังสือระหว่างชาติ”, วาร สารห้องสมุด, ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2515), หน้า 74-86.

สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย. เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือประจำปี 2520 27 มีนาคม-3 เมษายน 2520. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพร่พิทยา, 2520.

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ 551/2520 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปี พ.ศ. 2521

ประกาศของคณะกรรมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติพ.ศ. 2521 เรื่องแต่งตั้งอนุกรรมการแผนกต่าง ๆ รายการประจำวันสำหรับงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2521 (ฉบับสุดท้าย) และโครงการสัมมนาเรื่อง การหนังสือในประเทศไทยในแง่ สัปดาห์หนังสือแห่งชาติ 2521

เรื่องเมืองไทย

มีดีอะไรในสงกรานต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวรรณ เพชรนิล
คณะมนุษยศาสตร์

สิ่งทั้งหลายมีดีอยู่ในจุดต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ดังกล่าว หมายถึงคุณสมบัติ คุณภาพ หรือเนื้อแท้ของสิ่งนั้น ๆ คุณภาพทั้งหลายไม่ได้ดำรงอยู่โดยตัวเอง แต่อาศัยเนื้อสารหรือสิ่งอื่นอยู่ เช่น รสเปรี้ยวหวานมันที่ปรากฏในเนื้อมะม่วง รสเค็มที่ปรากฏในก้อนเกลือ คุณภาพที่เป็นตัวช่วยอย่างแท้จริงปรากฏอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของต้นไม้ เมื่อต้องการด้วยจึงต้องนำส่วนเหล่านั้นมาใช้ คุณภาพทางอาหารที่สร้างความเจริญเติบโตทางร่างกายมีอยู่ในสิ่งต่าง ๆ เราจึงบริโภคสิ่งเหล่านั้นเพื่อได้คุณภาพทางอาหาร เหล่านี้คือข้อความที่ยืนยันความจริงว่า "คุณภาพอาศัยเนื้อสารดำรงอยู่" เป็นหลักความจริงที่ปรัชญากล่าวถึงประการหนึ่ง ได้รับการยืนยันจากวิทยาศาสตร์ทางเคมีฟิสิกส์ในปัจจุบัน ยิ่งคิดก็ยิ่งเห็นว่าเป็นความจริงอย่างหนึ่ง

ความคิดต่าง ๆ เป็นคุณภาพที่มนุษย์พยายามเข้าถึง ดำรงอยู่ในสิ่งอื่นเช่นเดียวกับคุณภาพของสิ่งทั้งหลาย เป็นสิ่งที่รู้ได้ด้วยอินทรีย์ทั้งห้าบ้าง ด้วยอินทรีย์ที่หกบ้าง ต้องอาศัยเครื่องมือบางอย่างเข้าช่วยจึงจะเห็นบ้าง เช่นเดียวกับนักดาราศาสตร์เห็นดาวนอกวิสัยของตาเปล่าด้วยกล้องโทรทรรศน์ และทางการแพทย์พบจุลินทรีย์ด้วยกล้องจุลทรรศน์ การปฏิเสธร่างกายบางอย่างที่เกินวิสัยของเราโดยสังขี ก็เช่นเดียวกับคนตาเปล่าปฏิเสธการพบดวงดาวของนักดาราศาสตร์และการพบจุลินทรีย์ของทางการแพทย์ คนโดยทั่วไปอยู่ในประเภทโซฟิสต์คือมักจะทำเอาตนเองเป็นประมาท เอาตนเองเป็นเครื่องวัดสิ่งทั้งปวง ดังนั้นการศึกษาอย่างกว้างขวาง มีเหตุผลไม่ผูกขาดการรับฟังในขอบเขตจำกัดจึงเป็นเรื่องสำคัญ

พืชพรรณต่าง ๆ มีตำแหน่งให้ผลไม่เหมือนกัน มะพร้าวให้ผลที่ปลายต้น มันให้ผลที่รากใต้ดิน ขนุนให้ผลที่ลำต้น ถึงต้นไม้กำลังให้ผลอยู่ถ้าเรามองผิดที่ก็ไม่พบ ผู้มองจึงต้องเปลี่ยนจุดมองของตนบ้าง ไม่เกณฑ์เป้าหมายให้มาสู่สายตาเหมือนผู้บันดาลเสมอไป การมองหาความคิดหรือคุณภาพในประเพณีต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน อาจต้องปรับสายตาของผู้มองบ้าง ต้องมองให้ถูกจุดบ้าง ต้องเพิ่มอุปกรณ์ในการมองบ้าง จึงจะพบคุณภาพในประเพณีนั้น ๆ

ประเพณีตามเทศกาลต่าง ๆ คือหมายกำหนดการชุมนุมประชาชน โดยใช้ดวงดาวเป็นเครื่องหมาย ดวงดาวในท้องฟ้าจึงอยู่ในฐานะเป็นปฏิทินโลกฉบับดั้งเดิมและชั่วฟ้าดินสลาย มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพและกิจการทั้งปวง เป็นพื้นฐานของโหราศาสตร์ ดาราศาสตร์ สถิติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ มากมาย สิ่งใด ๆ ที่ปวงชนในสังคมถือปฏิบัติแล้ว แม้ต่อมาจะเห็นกันว่า ไม่สมควรนักก็ยากที่จะเลิกให้เด็ดขาดอย่างรวดเร็ว สตรีชาวบาบิโลนแต่ก่อนนี้ไม่นิยมใช้เสื้อ พุคต่างๆ ว่า นิยมเปลือยอกเป็นประเพณี เมื่อมีกฎหมายห้ามแล้วก็ยังเลิกยาก เช้าวันหนึ่งนายกเทศมนตรีเดินออกกำลังไปตามถนน สตรีสาวผู้หนึ่งเดินเปลือยอกสวนทางมา เธอเกรงว่าจะมีความผิดเพราะไม่ปฏิบัติตามข้อห้ามของนายกเทศมนตรี เธอจึงใช้มือจับชายผ้าถุงข้างล่างดึงขึ้นมาปิดหน้าอก แม้นายกเทศมนตรีจะร้องสั่งให้เธอปล่อยผ้าลงไปเธอก็ไม่ยอมเพราะกลัวถูกจับ จนนายกเทศมนตรีต้องใช้มือปิดศรีษะเดินให้พ้นไป นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงทางประเพณีนั้นต้องค่อยเป็นค่อยไปอย่างเหมาะสม

ประเพณีที่มุ่งกล่าวนี้คือประเพณีสงกรานต์ที่กำหนดในวันที่ 13-14-15 เมษายนของทุกปี เป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากการโคจรของดวงอาทิตย์ อวกาศที่ดวงอาทิตย์โคจรผ่านในรอบปีแบ่งออกเป็น 12 ส่วน เรียกว่า "ราศี" เรียกชื่อราศีต่าง ๆ ไปตามลักษณะกลุ่มดาวที่สังเกตเห็นเป็นรูปร่างต่าง ๆ คือ ราศีเมษ-ราศีเมษ-ระ ราศีพฤษภ-โค ราศีเมถุน-คนคู่ ราศีกรกฎ-ปู ราศีสิงห์-สิงห์ ราศีกันย์-หญิงสาว ราศีตุล-ชั่ง ราศีพิจิก-แมลงป่อง ราศีธนู-คันธนู ราศีเหล่านี้มาใช้เป็นชื่อของเดือน 12 เดือน การที่ดวงอาทิตย์โคจรออกจากกลุ่มดาวหนึ่งสู่อีกกลุ่มดาวหนึ่งเรียกว่า "สงกรานต์" เมื่อออกจากราศีเมษเข้าสู่ราศีเมษเรียกว่า "มหาสงกรานต์" เพราะชนชาติทางตะวันออกเช่นอินเดียถือว่าครบรอบปีและก้าวขึ้นสู่อปีใหม่ บรรยาการที่มีดมาตั้งแต่หน้าฝนและหน้าหนาวมาสดชื่นในหน้าเมษา เป็นปรากฏการณ์ที่หมุนเวียนซ้ำรอยอยู่อย่างนี้ จึงถือเป็นเทศกาลสงท้อปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ประกอบด้วยชาวสิทธทั่วไปเสร็จจากการเก็บเกี่ยวพืชผล จึงทำบุญสนุกสนานกันเป็นพิเศษในเทศกาลสงกรานต์

เรื่องการสาดน้ำสงกรานต์น่าจะมาจากอิทธิพลของอากาศที่ร้อนจัด ทุกคนต้องการความเยือกเย็นคนไทยแม้จะรับวัฒนธรรมประเพณีของชนชาติอื่นมากก็ตาม ไม่ถึงวัฒนธรรมหลักคือศาสนาของตนเอง จึงมีการสงน้ำพระขึ้นทั้งพระพุทธรูปและพระสงฆ์โดยระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยเป็นหลัก ผลดีที่เห็นง่าย ๆ ซึ่งตามาคืออย่างน้อยได้ทำความสะอาดห้องพระเครื่องบูชาเสียครั้งหนึ่ง แทนที่จะปล่อยให้ฝุ่นจับจนแทบไม่เห็นองค์พระ ต่อจากนั้นก็รดน้ำให้ปู่ย่าตายายคนเฒ่าคนแก่ในหมู่บ้านตลอดถึงพ่อแม่ของตน ก่อให้เกิดการปฏิบัติแบบปฏิโลมในสังคม ปู่ย่าตายายพ่อแม่อาบน้ำให้ลูกนั้นเป็นแบบอนุโลมเป็นไปตามธรรมชาติปรากฏเป็นปกติประจำในสังคม ส่วนการปฏิบัติแบบปฏิโลมนั้นมีน้อย คือ ปู่ย่าตายายพ่อแม่อาบน้ำให้ลูกนั้นนับครั้งไม่ถ้วน ส่วนโอกาสที่ลูกหลานจะทำตอบแทนเช่นนั้นบ้างเกือบไม่มีครั้งให้นับ บางทีอาจจะมีการหนึ่งเมื่อท่านตาย สงกรานต์มีอิทธิพลให้เกิดการปฏิบัติแบบปฏิโลม ทำให้สังคมมนุษย์ไม่ขาดแคลนการปฏิบัติแบบนั้นจนเกินไป

ในเรื่องสงกรานต์ มีปริศนาธรรมเรื่องมนุษย์ 3 ราศี ราศีนั้นหมายถึงมิ่งขวัญที่เป็นพื้นฐานของความสุขสวัสดิ์ความเจริญก้าวหน้า บางทีเรียกว่า "มีสงวราศี" ถือกันว่าปรากฏในแหล่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เวลาเช้าราศีอยู่ที่ไหนหน้า จึงนิยมให้ดินนอนขึ้นมาด้วยโยหน้าเม็กบาน ไม่เป็นคนมุดมิ่งดังเคียดแต่เช้า เวลาเที่ยงวันราศีอยู่ที่หน้าอก อย่าเป็นคนใจร้อน ให้เป็นคนเยือกเย็นหนักแน่น ราศีจึงจะอยู่กับคน ยามเย็นราศีอยู่ที่เท้า โบราณจึงนิยมให้ล้างเท้าก่อนขึ้นบ้านทุกวัน เรื่องมนุษย์ 3 ราศี ถ้าฟังดูแค่นี้ก็ไม่มีอะไรมากนัก ไม่น่าจะต้องเล่ากันสืบ ๆ มา แต่ถ้าคิดให้ลึกซึ้งจะพบว่ามีความหมายอยู่ไม่น้อย คืออาจจะหมายความว่า ดินเข้ขึ้นมาออกท่ามาหาเลี้ยงชีพ อยู่ๆเอาความชั่วทุจริตออกหน้ารักษาศักดิ์ศรีของตนไว้ อย่าให้สังคมตราหน้าว่าเป็นคนไม่สะอาดอย่าปล่อยให้ความชั่วเผาหัวใจ ลงจากบ้านไปแล้วย่าไปทำความชั่วเป็นต้นบ้าน ปฏิบัติได้อย่างนี้เรียกว่าเป็นคน "มีราศี" หรือ "มีศักดิ์ศรี" ความดีข้อนี้เป็นหลักจริยศาสตร์ที่ดีเยี่ยมของปรัชญาทั้งปวง

เรื่องการแห่เศียรพระพรหมในพิธีสงกรานต์นั้น ช้ามองเพียงผิวเผินดูเหมือนจะเป็นการเชิดบูชาศาสนาฮินดูเอามา ๆ แต่คนไทยมีลักษณะเด่นเป็นพิเศษอย่างหนึ่ง ซึ่งชาวต่างประเทศทางตะวันตกหลายชาติกล่าวสรรเสริญมานานแล้ว นั่นคือการที่คนไทยรู้จักถือเอาประโยชน์จากลัทธิธรรมเนียมประเพณีของชนชาติอื่น การแห่เศียรพระพรหมนั้นมีเป้าหมายในการสอนธรรมด้วยภาพ เช่นเดียวกับการเขียนภาพผนังวิหารอุโบสถในวัดต่าง ๆ ประกาศหลักธรรมตามพุทธประวัติบ้าง การบำเพ็ญบารมี 10 ประการบ้าง เป็นภาพสอนผู้เข้าไปดูไปชม ไม่ให้เข้าไปเสียเวลาเปล่า หรือเพื่อป้องกันการศึกษาคนเสียงดังเหมือนตลาดสดในที่เช่นนั้น เป็นสิ่งให้ประโยชน์สำหรับผู้เข้าถึง เมื่อเข้าถึงก็ไม่ได้เพียงแค่นั้นได้พลอย คือไม่เห็นคุณค่า การแห่เศียรพระพรหมเป็นการประกาศความหมายว่า มารักกันไว้เถิด มาปรารถนาดีต่อกันไว้เถิด มาสาคดีใส่กันเถิดอย่าสาตราภัยใส่กันเลย มาช่วยผู้ทุกข์ช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยากกันเถิด อย่าคิดแต่จะเอาประโยชน์ตนข้างเดียวเลย มาชื่นชมยินดีต่อกันเถิด อย่ามัววิชยากันเลย มาช่วยกันรักษาความยุติธรรมไว้เถิด อย่ามัวล่าเอียงเพราะรักเพราะชังกันนักเลย เหล่านี้คือพรหมธรรมที่สังคมมนุษย์ต้องเชิดชูในความหมายของเศียรพระพรหม ถ้าสังคมมนุษย์ทอดทิ้งเสียแล้วแน่นอนว่าสังคมต้องเดือดร้อนเหมือนไฟไหม้ ปรากฏเป็นตัวอย่งให้เห็นกันอยู่แล้วทั่วไป

ในประเพณีสงกรานต์ของบางถิ่นมีการปล่อยปลาปล่อยนกด้วย ความจริง ปลาที่ตกหลักในบ่อแห้งและหนองแห้ง ถ้าฝนไม่ตกและไม่มีใครช่วยจับไปปล่อย ก็ต้องตายอยู่กับโคลนตมที่แข็งตัวกันโดยลำดับ คนเราส่วนใหญ่เอาแต่จับปลาฆ่าแกงตลอดปีด้วยวิธีการต่าง ๆ จนบาปกรรมตามทันให้ถอดอกทันตาเห็นเสียแล้ว ได้มีโอกาสปล่อยปลาปล่อยนสัตว์ในวันสงกรานต์ จะเป็นผลดีกับมนุษย์เองไม่น้อย เป็นวิธีการลดความอดอยากให้ห่างไกลตัวเอง คนแต่ก่อนถือปฏิบัติกันมาไม่จับปลาฆ่าสัตว์ในวันพระนอกจากเป็นการปฏิบัติที่เป็นกุศลแล้ว ยังเข้าหลักการสงวนพันธุ์สัตว์ให้อินยาวอีกด้วย ผลประโยชน์กลับสนองมนุษย์เองให้อุดมสมบูรณ์ในการดำรงชีวิต ผู้มีความคิดน่าจะชักชวนกันปฏิบัติให้อิ่งขึ้น ไม่ควรทำแต่พอเป็นประเพณี โครงการสงวนพันธุ์สัตว์นำสัตว์บกของทางราชการจะมีประสิทธิภาพขึ้นอย่างแน่นอน

ประเพณีสงกรานต์ในบางแห่งคิดตามด้วยการก่อพระเจดีย์ทรายในวัดที่เป็นศูนย์รวมประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัดที่อยู่ริมแม่น้ำ มักอยู่ในที่ลุ่มล่ำบากในการกำจัดหญ้า การก่อพระเจดีย์ทรายได้ประโยชน์หลายประการ เป็นต้นว่าได้ทรายไว้ทำการก่อสร้าง เป็นการพัฒนาพื้นที่ศูนย์รวมปวงชน เป็นพื้นฐานการพัฒนาชนบทที่มีบทบาทสำคัญอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ในสำนักพระราชวัง มีพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศล อาราธนาพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนตร์ ถวายภัตตาหารสวดปกรณ์พระบรมอัฐิ พระอัฐิ ถวายน้ำสรงพระ พระราชทานรดน้ำพระบรมวงศานุวงศ์ผู้สูงอายุ พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ และประชาชนถือปฏิบัติตาม ประเพณีสงกรานต์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ได้สืบสายเป็นกระบวนการมาอย่างนี้

สาระสำคัญในประเพณีสงกรานต์สรุปลงในปรัชญาค่านิยม (Philosophy of Values) เห็นได้ด้วยสภาพจิตที่สะอาดมีความคิดเห็นถูกต้องเป็นพื้นฐาน ไม่ติดพันอยู่กับความคิดเห็นผิดใด ๆ จนเกินไป เป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรม อารยธรรม ประเพณีดีงามของสังคมมนุษย์หลายประการ สรุปว่า ประเพณีสงกรานต์แสดงถึงเรื่องเหล่านี้คือ "ความรู้ทางดาราศาสตร์ - การปฏิบัติวัฒนธรรมทางวัตถุธรรมและสธรรม - การรักษาคำกัตติ์ศรีของมนุษย์ - การสาคความรักความดีเข้าหากัน - การพร้อมใจกันพัฒนาประเทศ - การสงวนพันธุ์สัตว์ - การเข้าถึงปรัชญาค่านิยมที่ถูกต้อง"

ทรศนะจากนักศึกษา

ตามที่เคยปรากฏมาที่ทางมหาวิทยาลัยได้เคยประกาศห้าม และขอให้นักศึกษาที่แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อยเข้าฟังการบรรยาย นั้น เท่าที่เป็นมาไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเท่าที่ควร กระผมในฐานะเป็นนักศึกษาคนหนึ่งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง รู้สึกไม่สบายใจเมื่อมีผู้กล่าวถึงนักศึกษาของรามคำแหง ไปทางลบมากกว่าทางบวก เช่น "พวกรามฯ เรอะ โอ๊ย ไอ้พวกก๊วย หั้นั้น เล่นการพนันกันมั่ว" หรือไม่ก็กล่าวถึงการแต่งกายที่น่าทุเรศน่าย่นตา เช่น สวมเสื้อยืดคอกกลมลายพร้อย ปลอมชายออกนอกกางเกง สวมรองเท้าฟองน้ำ ดังเช่นในขณะนี้ซึ่งกำลังสอบ กระผมเห็นคนพวกนี้เป็นจำนวนมาก (ไม่อาจจะเรียกว่านักศึกษา เพราะคำนี้สูงเกินกว่าจะใช้เรียกคนพวกนี้) เป็นการไม่เคารพสถานที่สอบ ไม่ให้เกียรตินักศึกษาอื่นที่ตั้งใจประพฤติตามกฎของมหาวิทยาลัย กระผมขอประณามคนพวกนี้ว่า พวกค้อยพัฒนา ไม่มีสมอง ไม่มีความคิดที่ก้าวหน้า กระทำตนเป็นคนตามใจตนเอง คนพวกนี้อยู่ในสังคมไหนก็ทำให้สังคมนั้นแปดเปื้อนเร้าคีย์ไม่มีวินัย

กระผมขอเสนอมาตรการคัดค้านคนเหล่านี้เมื่อจะได้ผลบ้าง คือ เมื่อดังเวลาสอบให้หัวหน้าคีย์ควบคุมการสอบแต่ละคีย์ประกาศ และอนุญาตให้คนพวกนี้เข้าห้องสอบได้ แต่ทางมหาวิทยาลัยจะคัดค้านความประพฤติคนละ 25 คะแนนของคนที่สอบได้ทั้งหมด หรือคัดค้านตามแต่เห็นควร สำหรับคนที่แต่งกายด้วยเสื้อยืดคอกกลมที่มีดอกลายไม่สุภาพหรือเสื้อผ้าอื่นใดที่ไม่สุภาพตลอดถึงการสวมรองเท้าฟองน้ำ ปลอมชายเสื้อออกนอกกางเกงเหล่านี้ และประกาศในห้องสอบให้ได้ยินทั่วถึงกันเพื่อให้ได้รับความอับอายไปเลย ก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะตัดสินเสียได้

ถ้าหากทางมหาวิทยาลัยไม่เริ่มแก้ไขเสียแต่เนิ่น ๆ อย่างจริงจังและเด็ดขาดแล้ว ต่อไปในการข้างหน้านักศึกษาเข้ามาทุกปี ๆ เมื่อนั้นมหาวิทยาลัยอาจจะไม่สามารถแก้ไขอะไรได้เลยก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาแก้ไขตามแต่จะเห็นควรด้วยความเคารพ
181 50382

● ตำราออกใหม่

- เลขพิมพ์ 20490 รหัส PS 220 ชื่อวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ชื่อผู้แต่ง ผศ.ศิริโรจน์ ภาคสุวรรณ ราคา 9 บาท คำสั่ง 4 บาท
- เลขพิมพ์ 20446 รหัส SO 205 ชื่อวิชา การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม ชื่อผู้แต่ง อาจารย์มจรจิตต์ อธิคมนันท์ ราคา 14 บาท คำสั่ง 4 บาท
- เลขพิมพ์ 20452 รหัส TH 101 ชื่อวิชา การใช้ภาษาไทย ชื่อผู้แต่ง ผศ.ประทีป วาทีกทินกร ราคา 8 บาท คำสั่ง 4 บาท
- เลขพิมพ์ 20518 รหัส TH 321 ชื่อวิชา ภาษาถิ่น-วัฒนธรรมท้องถิ่น ชื่อผู้แต่ง รศ.ชอนกลิ่น พิเศษสกุลกิจ และคณะ ราคา 16 บาท คำสั่ง 4 บาท

ข่าวโดย นายวินัย วงศ์หงษ์เงิน
แผนกส่งพิมพ์ ฝ่ายตำราฯ

ปัญหาการศึกษา

เรียน บรรณาธิการข่าวรามฯ ที่นับถือ
ผมเป็นนักศึกษาปีที่ 1 รหัส 20 มีปัญหาที่จะเรียนตามดังนี้

1. การสอบในภาคที่ 2 ของปีการศึกษา 2520 ข้าพเจ้านางวิชาที่ผมไปลงทะเบียนภาคฤดูร้อน ก่อนทราบผลสอบของตัวเองว่าได้หรือไม่ และถ้าเกิดสอบได้ขึ้นมา ผมอยากทราบว่าเงินที่ลงทะเบียนเรียนภาคฤดูร้อนไปนั้น จะขอถอนคืนได้หรือไม่
2. วิชา LA 12 ภาคฤดูร้อนมีหรือเปล่าครับ ขอแสดงความนับถือ
นักศึกษา

ตอบ
1. ถอนคืนได้
2. มี
...บรรณาธิการ

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ
เนื่องด้วยข้าพเจ้าเรียนหลักสูตรใหม่ของภาควิชาเอกภูมิศาสตร์ แต่ข้าพเจ้าก็ได้เรียนวิชาบังคับไปหมดแล้ว พร้อมทั้งวิชาเอก '12' ที่เปิดสอนมาก็จะหมดในภาคฤดูร้อน 2520 นั้น แต่มีวิชาเอกบางวิชา เช่น GE 204, GE 225, GE 256, GE 257 ยังไม่เปิดสอนเลย ถ้าหากข้าพเจ้าจะจบจะเอาวิชาใดเรียนแทนได้หรือไม่ เพราะวิชาเลือกเสรี และวิชาโทที่ลงไปบ้างแล้ว ข้าพเจ้าคงจะมีปัญหามากถ้าหาก 1 ของปีการศึกษา 2521 วิชาเหล่านี้ยังไม่เปิดสอน ท่านอาจารย์คงจะตอบข้าพเจ้าได้ ลงใน ข.ร. นี้ด้วยความเคารพอย่างสูง
นักศึกษา 184, 194...

- ตอบ
1. หลักสูตรใหม่ทางภาควิชาภูมิศาสตร์ได้ให้ใช้สำหรับนักศึกษา รหัส 19 เป็นต้นไป และเนื่องจากจำนวนอาจารย์ในภาคมีจำกัด จึงได้ทะยอยเปิดเป็นบางวิชา สำหรับวิชา GE 204 นั้น ทางภาควิชาได้เปิดสอนมา 2 ภาคเรียนแล้ว ส่วน GE 257 จะได้เปิดสอนในภาค 1/2521 นี้แล้ว ส่วน GE 225 256 นั้น จะได้เปิดสอนในภาค 2/2521
 2. นักศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษาโดยเรียนวิชาตามหลักสูตรทุกประการ จะเอาวิชาใดมาทดแทนกันไม่ได้
 3. ตามโปรแกรมหลักสูตรใหม่ นักศึกษาควรที่จะสำเร็จในปีการศึกษา 2521
 4. ภาควิชาภูมิศาสตร์ใคร่ขอพบนักศึกษาที่มีปัญหาเพื่อชี้แจง เพราะตามปกติภาควิชาฯ ได้ประชุมพบนักศึกษาสาขาเอกภูมิศาสตร์ภาคละ 1 ครั้ง
- หัวหน้าภาควิชาภูมิศาสตร์

ใจมันเดือดจนแทบปะทุ ดีไม่ได้อาจตกเป็นข่าวย่อยๆ แลวหน้าลานพอซูนเสียก็ได้ มันคงสะใจที่ได้แสดงสันดานอันแท้จริงออกมาให้คนอื่นเห็น.....

ข้อความในจดหมายยังมีอีกอีกยาว พรรณนาถึงความทุกข์ของเจ้าของจดหมายที่ได้เห็นคนเห็นแก่ตัวบางคนทำเช่นนั้น ผู้เขียนของคอกความเห็นในเรื่องนี้ เพราะเจ้าของจดหมายท่านนี้ ได้พูดแทนผู้เขียนแล้ว เพียงแต่คำบางคำยังไม่สะใจนัก...ก็เท่านั้น
วังสรรค์ แสงสุข

จากบรรณาธิการ

ฉบับนี้ผู้เขียนขอคัดตอนจดหมายจากนักศึกษาผู้หนึ่งซึ่งเขียนระบอบความไม่สบายใจมาที่ผู้เขียน ซึ่งผู้เขียนเองก็ไม่ทราบว่าจะทำอะไร จึงจะทำให้เจ้าของจดหมายสบายใจขึ้นได้บ้าง ก็เพียงแต่ลงจดหมายนี้ เพื่อให้ปอซูนได้รับรู้ไว้ว่าการอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น หากเราทำอะไรโดยชอบหรือโดยใจอิสระเสียทั้งสิ้นทั้งปวงเสียแล้ว ก็อาจนำมาซึ่งความไม่สบายใจให้กับเพื่อน ๆ ในสังคมได้ ใครก็ตาม หรือผู้ที่กระทำความผิดที่เจ้าของจดหมายระบุนานั้น หากจะได้พิจารณาการกระทำเช่นนั้นเสียใหม่ ก็คงจะเป็นการดีไม่น้อย
จดหมายดังกล่าวนี้ว่าดังนี้(เป็นบางตอน)

เรียน อาจารย์วังสรรค์ ที่นับถือ
วันนี้ดิฉันมีโอกาสได้แต่ที่รามคำแหงให้สบายใจหลังจากที่สอบเสร็จแล้ว พอทำธุระเสร็จก็อยากนั่งพักผ่อนหย่อนใจที่ริมสระในยามแดดร่มลมตกบ้าง เพื่อชดเชยอารมณ์เหนื่อยไยที่กระปรีกระเปร่าที่นั่นบ้าง อาจารย์คงทราบดีว่า สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเราแทบจะไม่มีที่ไหนเหมาะเท่าสระตรงทางเข้ามหาวิทยาลัยของเรา ดิฉันเป็นคนต่างจังหวัด ไม่ค่อยมีโอกาสเข้ามาที่รามคำแหงบ่อยนัก นอกจากเวลาที่มีความจำเป็นเท่านั้น ดิฉันชอบธรรมชาติเสียด้วยซิคะ จึงตกลงใจซื้อไอศกรีมนั่งทานที่ริมสระด้านลานพอซูน ทานไปพลางดักข้าวโยนลงไปให้ฝูงปลา คอดข้างอุบบ้างไปพลาง เพลินคืออยู่รอกค๊ะ (ดิฉันชอบทำเพราะสบายใจดี ด้วยเคยทำที่จุฬาบ่อยๆ ปลาที่นั่นอ้วนท้วนสมบูรณ์ดีเหลือเกินคะ คนโยนแต่แต่ละคนก็ไม่เคยทำอะไรดำๆ เหมือนที่รามคำแหงของเราเลยนะคะ) พอสักครู่ดิฉันก็สังเกตเห็นผู้ชายคนหนึ่ง เขานั่งค้ำลงไป มือก็คอยปั้นนมบึงเป็นก้อนแล้วเกาะติดเอ็นเส้นเล็ก ๆ สำหรับค้ำปลา ครั้งแรกก็ไม่เฉลียวใจคิดว่าเขาคงโยนลงไปให้ปลาอุบได้แล้วตั้งเล่นเฉยๆ เหมือนใครบางคนเขาทำที่จุฬาให้เห็น แต่พอมองอีกทีพอเห็นตัวเบ็ดติดอยู่เท่านั้นก็ให้นึกเคืองอดทำหน้าเคร่งมิได้ จำได้ว่าช่วงพักดักนมเข้าปากก็หลายหน มองดูเขาก็เห็นเฉยๆ ทำหน้าไม่รู้ไม่ชี้ ก็คิดว่าเขาเป็นพวกไพร่สุดใจจากข้างนอกเข้ามาทำอะไรขวางๆ จึงเพียงแต่เพ่งดูเขาจนพวกเขาเองรู้ว่า ดิฉันไม่พอใจ แต่เขาก็มิได้หยุดทำเลยๆ เช่นนั้นเลยนะคะ ปลาติดเบ็ดแล้วก็ดึงขึ้นมาเฉยๆ ใจดิฉันเริ่มเดือดเสียแล้วตอนนี้ มองดูพรรคพวกเขาอีกทีที่นั่งตรงขอบสระถัดไปสัก 2 คันसन เห็นเขาเตรียมถุงแบบ Shopping เตรียมไว้ด้วย ตัวแล้วตัวเล่า ดิฉันนึกอยากใช้วิธีอื่นที่จะทำให้เขาละอายใจขึ้นมาบ้าง ยอมเสียเงินซื้อขนมบึงมาโยนลงไปให้ปลากินห่างจากเขาไปที่เดียว เป็นแบบเปรียบเทียบให้เขาเห็นความชั่วความคินะคะ แต่เปล่าเลย แทนที่จะละอายใจ กลับหนักข้อมขึ้นไปอีก คราวนี้ มีเจ้าหน้าที่มาคนหนึ่ง ดันไปนั่งตักเบ็ดตรงด้านที่ดิฉันและคนอื่นเขาโยนขนมบึงลงไปให้ปลาอุบกินบ่อยๆ... อาจารย์ลองททายใจดิฉันซิคะว่ารู้สึกอย่างไร เมื่อเห็นว่าเจ้านั้นมันโยนลงไปให้ปลาอุบทุกที ติดเบ็ดทุกครั้ง เพราะปลามันเคยชินกับการอุบขนมบึงเปล่าๆ อยู่แล้ว หน้าที่เจ้านั้นมันหน้ายักษ์มารจริงๆ นะคะ ทำทางมันก็บอกด้วยว่าเป็นคนจิตใจต่ำยิ่งกว่า...เกือก...เสียอีกมันดึงเอาๆ จนดิฉันคิดว่ามันอยู่ต่อไปคงไม่ได้กลับบ้านแน่ เพราะ

ชื่อ	ตำแหน่ง	คณะกรรมาการประชาสัมพันธ์	ชื่อ	ตำแหน่ง	ชื่อ	ตำแหน่ง
ผอ.รอง	ผอ.รอง	ประธานกรรมการ	อ. นายสมคิด	อังกิณี	กรรมการ	ข่าวรามคำแหงรายสัปดาห์ ออกทุกวันเสาร์
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	10. น.ส.ศิริลักษณ์	ดวงแก้ว	กรรมการ	อัตราค่าบำรุง ข.ร.
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	11. น.ส.อรุณีประภา	หอมเศรษฐี	กรรมการ	ปีการศึกษา 2520
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	12. นายวังสรรค์	แสงสุข	กรรมการและบรรณาธิการ	จำนวนหนังสือ 52 ฉบับ
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	13. นายประทีป	วาทีกทินกร	กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย	สมาชิกที่มารับตัวตนเอง ปีละ 25 บาท
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	14. นางผ่อง	ชัยวัฒน์	กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย	สมาชิกที่รับทางไปรษณีย์ ปีละ 40 บาท
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	15. นายชองอยู่	ศรีตระกูล	กรรมการและผู้จัดการ	ไปรษณียบัตรและส่งเงินไปในนาม
ผอ.รอง	ผอ.รอง	กรรมการ	16. นายชองอยู่	จิตตะ	กรรมการและเลขานุการ	ผู้จัดการ ข.ร. ที่สำนักงานอธิการบดี (หลังเก่า)